

ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ

ਇਸੇ ਕਲਮ ਤੋਂ :-

ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ	(ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ)
ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ	(ਨਾਟਕ)
ਕੀ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਨਾਂ	(ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ)
ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ	(ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ)
ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਮੋਇਆ	(ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ)

ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ

(ਨਾਟਕ)

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ

ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ

Sarhind Fateh

by

Piara Singh Kudowal ©

33 Bonistel Crescent

Brampton ON, L7A3G8

Ph : 647-278-4477

E-mail: ps kudowal@yahoo.com

ISBN : 978-93-5112-173-2

Rs. 125/-

2016

Printed and Bound In India

Published by

Chetna Parkashan

PUNJABI BHAWAN, LUDHIANA (Pb.) INDIA

Ph. 0161-2413613, 2404928, (M) 98152-98459, 98762-07774

Website: www.chetnaparkashan.com

E-mail: chetnaparkashan@gmail.com

Sub Off.: Qila Road, Opp. Bus Stand, KOTKAPURA (Pb.) INDIA

Ph.: 95011-45039

Printer : R.K. Offset, Delhi

*

All rights reserved

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior written consent in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser and without limiting the rights under copyright reserved above, no part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted in any form or by any means (electronic, mechanical, photo copying, recording or otherwise), without the prior written permission of both the copyright owner and the publisher of this book.

ਸਮਰਪਣ

ਜੀਵਣ ਸਾਥਣ
ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ
ਦੇ
ਨਾਂ

ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ : ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਦੀ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ 'ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ' ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਲਈ ਕਈ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਹੈ।

ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਕਨੇਡਾ ਅੰਦਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜਿੱਥੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਸਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਵੀ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰੰਗਕਰਮ ਉੱਧਰ ਅਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਇੱਧਰੋਂ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਟ-ਮੰਡਲੀਆਂ ਨਾਲ ਰੰਗਮੰਚ ਕਰਦੇ ਉੱਧਰ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੇ। ਉਹ ਦੱਸ-ਦੱਸ ਘੰਟੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਲਾ ਕੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਇਹ ਸ਼ੌਂਕ ਪਾਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਮੰਚਣ-ਯੋਗ ਨਾਟ-ਸਕਰਿਪਟਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਇੱਧਰਲੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਵਾਂਗ ਉੱਧਰਲੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਤੋਂ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਅੰਦਰ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਤਵੱਕੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰੰਗਮੰਚ ਪੱਖੋਂ ਇਸਦਾ ਸਰਲ ਹੋਣਾ ਵੀ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਕਾਵਿ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬੰਧਨ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਰੰਗਮੰਚ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕਰਿਪਟਾਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਤਲਾਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ

ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੰਗਮੰਚੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਟੇਜ ਵੀ ਹੋ ਸਕਣ। ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਨਾਟ ਰਚਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ ਹੈ।

ਨਾਟਕ 'ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ' ਭਾਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੀ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਰਹਿੰਦ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੇ ਰਚਨ-ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਾਂਗ ਨਾਟਕ ਦੀ ਬੁਣਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਕੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਥੀਮਕ ਪਸਾਰ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਨੇਡਾ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਹੁਣ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਨੇਡਾਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੁੱਖ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਪਛਾਣ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਤਨ-ਅਵਚੇਤਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕਟ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਛਾਣ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਕਈ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅੱਜ ਵੀ ਇਸ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਜਿੱਦ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਹੀਲੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਆਸ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਨੇਕ ਗਲਪੀ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਾਟਕ 'ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ' ਇਸੇ ਹੀ ਕੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਚਨਾ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ-ਬਾਣਾ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਨੇਡਾਈ ਸਕੂਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਅਧਿਆਪਕ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ/ਸਿੱਖ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 'ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ' ਨਾਟਕ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਟਕ ਦਾ ਮੂਲ ਆਸ਼ਾ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ

ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਿੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਖ-ਲੜਾਈ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਭਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਯੁੱਧ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਨਾਟ-ਰਚਨਾ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਤਿੱਖੇ ਸੰਵਾਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਥਾਪੜਾ ਲੈ ਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਚੰਦ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਵੱਡੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ ਅੰਦਰ ਫੈਲੇ ਭਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦਾ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਧਾਰਵਾਦੀ ਪੈਟਰਨ ਹੈ ਪਰ ਕਨੇਡਾਈ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਨਿੱਤ-ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਾਣ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਟੋਰਾਂਟੋ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਸਫਲ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਰੰਗਮੰਚੀ ਉਸਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾਟਕ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਚਲਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਯਥਾਰਥਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤੇਜ਼-ਗਤੀ ਦੇ ਕਾਵਿ-ਬੱਧ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਸੰਵਾਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਰੰਗਮੰਚੀ ਨੁਹਾਰ ਤੋਂ ਸੱਖਣੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ-ਨਾਇਕਾਂ ਦੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਬੰਧਨ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਪਾਤਰ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਗੌਰ-ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਜਲੌਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨਾਟਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਤੇ ਨਾਇਕ ਦੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਗੌਰ-ਹਾਜ਼ਿਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਨਾਟਕਕਾਰ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਨੂੰ ਰੰਗਮੰਚ ਲਈ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸੂਝ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੂਝ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਾਟ-ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ

ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਰਚਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਲਈ ਚੰਗੇਰੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਆਸ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਰੰਗਮੰਚੀ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਕਗਤ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਲਿਖਣਾ ਸਿੱਖ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਕਸਬੀ ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਇੰਡੀਅਨ ਥੀਏਟਰ ਵਿਭਾਗ,
ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਮੁੱਖ ਬੰਦ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਚ ਜਿਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪਾਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਸ਼ਿੰਦਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਮਹਿਕ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਜਾਂ ਖਿਲਾਰੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਹਰ ਵਿਧਾ ਰਾਹੀਂ ਭਾਂਵੇ ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਕਹਾਣੀ ਹੋਵੇ, ਨਿਬੰਧ ਹੋਵੇ, ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਟਕ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਸਾ ਨਿੱਕੀਆਂ ਕਿਆਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਫੁੱਲ ਬੀਜ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ ਖਿਲਾਰੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਤੀਸ਼ ਗੁਲਾਟੀ (ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ) ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਾਟਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਨਾਟਕ ਸੀ “ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ”। ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਲਿਖਿਤ ਇਹ ਨਾਟਕ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਉਪਰ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਗਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਟੱਕਰ ਲਈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੋਚ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਉਥੇ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਥਰ ਥਰ ਕੰਬਣ ਵੀ ਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਲਿਖਿਤ ਨਾਟਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਥੋਂ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੋਚ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਹੜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਜਾਤ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਹਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ 'ਚ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਗੱਲ ਉਹਨਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਲਿਖੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਵੱਧਣ ਦਾ ਕੀ ਟੀਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲਾ ਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਟਕ

ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਇਕ ਸਕੂਲੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਖਾਲਸਈ ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਚੋਂ ਕੁਝ ਕਚਿਆਣ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲ ਦਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਵਾਦਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੇਖਕ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਅਧਿਆਪਕ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਤੋਂ ਬੰਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਭਗਤੀ ਭਾਵਨਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਬੰਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਮਿਲਾਪ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਕੇ ਮੁਗਲਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜਿਹੜਾ ਵਿਖਿਆਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪੇਂਡੂ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਤਰਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਉਥੇ ਲੇਖਕ ਪੇਂਡੂ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਤਰਧਾਰ ਵੱਜੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਉਥੇ ਉਹ ਕਾਵਮਈ ਰੂਪ ਦੇ ਕੇ ਲਿਖਿਤ ਨੂੰ ਇੰਟਰਸਟਿੰਗ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਤਰਧਾਰ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਕਾਵਿ ਮਈ ਕਟਾਕਸ਼ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਲਿਖਿਤ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਮਝਣਯੋਗ ਸਵਾਦਲਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਖੁੱਭਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਜੀ ਜਿਥੇ ਸਾਂਈ ਰਾਹੀਂ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਬੀਰਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਮੁਗਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਿਆਨਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਕੇ ਨਾਚ ਨਚਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਬਾ ਬਈ, ਤਾਂ ਬਾ ਬਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਂਈ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਂਵੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਬਰੈਮਪਟਨ (ਕੈਨੇਡਾ) ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲ

ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਰਸੇ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਵੱਜੋਂ ਹੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕ ਖੇਡਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੀਡਰ ਅਤੇ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵੀ ਡਾ. ਗੰਢਾ ਸਿੰਘ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੰਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਚਿਤਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਨਾਟਕਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਣ ਲੱਗਿਆ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਥੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਸਰਹਿੰਦ 'ਤੇ ਫਤਹਿ ਦਰਸਾਈ ਹੈ, ਉਥੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਇਕੱਲਾ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਉਥੇ ਉਹ ਅੱਜ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਜੋ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵੱਲ ਜਾਂ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਵਿਦਿਅਕ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾ ਇਹ ਹੋਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਰਹਿਣ। ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਦੀ ਲਿਖਤ ਜਿਥੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਹਾਦਰਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਲਾਹਣਤ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਟਕਕਾਰ ਜਿਥੇ ਨਾਟਕ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ ਉਥੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਚਿੰਤਿਤ ਰਿਹਾ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਲਿਖਤ ਜਿਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਹ ਲਿਖਤ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਅਸਮਾਜਿਕ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਆਗਾਹ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਇਕ ਸਹੀ ਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸੋਧ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਜੀ ਵਰਗੇ ਲੇਖਕ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਉਹ ਪਿਛੋਕੜ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਚਿੰਤਿਤ

ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀਆਂ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਰਚਨਾ ਇਕ ਸਫਲ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤੀਸ਼ ਗੁਲਾਟੀ (ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ) ਵੱਲੋਂ ਜਿਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਥੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਰੂਪ 'ਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਕੇ ਘਰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਦਸਤਕ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਵਧਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਜਿਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਟਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਾ ਕੇ ਸਾਭਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ ਉਥੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਹੱਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਵੀ ਵਧਾਈ ਦਾ ਪਾਤਰ ਹੈ ਇਹ ਨਾਟਕ “ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ”।

ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਨਾਟਕਕਾਰ

9417396005

ਖਾਸ ਨੋਟ

ਇਹ ਨਾਟਕ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਵਲੋਂ ਸਰਹੰਦ ਜਿੱਤਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਜਿੱਤ ਦਾ ਨਗਾਰਾ ਹੈ, ਗੁਲਾਮ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਲੋਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲਪਿਨਕ ਲੋਕ ਪਾਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਰਣਾਂ ਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੱਤੀ ਰਾਇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਿਰਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚਲੇ ਅਸਲੀ ਪਾਤਰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿਛੇ ਛੁਪੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਿਰਭੈਤਾ ਤੇ ਨਿਰਵੈਰਤਾ ਵਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਆਦਰ ਦਾ, ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਰਹੰਦ ਨੂੰ ਫਤਹਿ ਕਰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਪਰਕਰਣ ਹੈ। ਉਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਗਰ ਕੋਈ ਉਕਾਈ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਖਿਮਾਂ ਦਾ ਜਾਚਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

-ਲੇਖਕ

ਧੰਨਵਾਦ

ਸਾਰੀ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਜਿਹਨਾਂ ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਕਰਿਪਟ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਾਇ ਦੇਣ ਲਈ (ਸਵਰਗੀ) ਡਾ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ. ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਚੱਠਾ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ. ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦੇਹਰਾਦੂਨ, ਪ੍ਰੋ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਦਾ।

ਸਾਰੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦਾ ਜਿਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਵਿਹਲ ਕੱਢ ਕੇ ਨਾਟਕ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ

ਖਾਸ ਧੰਨਵਾਦ “ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਸੰਨੀ” ਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਂਈ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਜੀ ਜਾਨ ਤੋੜ ਕੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ

ਪਰਮਜੀਤ ਦਿਓਲ, ਜਤਿੰਦਰ ਰੰਧਾਵਾ, ਹਰਦਿਆਲ ਝੀਤਾ, ਬਲਤੇਜ, ਹਰਗੁਨ ਤੂਰ, ਗੁਰਕੰਵਰ ਸਿੰਘ, ਬੀਰਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਦਾ ਜਿਹਨਾਂ ਚੈਲਜ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਹਰਜੋਤ ਸਿੰਘ, ਅਰਸ਼ ਰੰਧਾਵਾ, ਸ਼ੁੱਭ ਰੰਧਾਵਾ, ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਦਿਓਲ, ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਅਕਾਸ਼ਦੀਪ ਪੱਡਾ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਖਾਸ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਹਨਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਡਾਇਲਾਗ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆਂ।

ਸ. ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਇੰਡੀਅਨ ਟਰੇਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਨਜੀਬ ਇਕਬਾਲ, ਹਰਬੰਸ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਇੰਜਨੀਅਰ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਰਾ (ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਦੇ ਰੋਲ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਸ਼ੀ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ) ਜੋ ਇਕੋ ਵਾਰ ਕਹਿਣ ਤੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਏ

ਸੁਰਜੀਤ ਦਾ, ਜਿਸਦੀ ਐਨੂਰਿਜ਼ਮ ਕਾਰਣ “ਬਰੇਨ ਸਰਜਰੀ” ਕੁੱਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਜਟਿਲ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ। ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਲਈ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਕਰਨੀ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੇਨ ਅਹਿਸਤਾ ਅਹਿਸਤਾ ਪਕੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਨਾਲ ਉਸਦੀ “ਹੀਲਿੰਗ ਪਾਵਰ” ਵੀ ਵਧੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਭ ਸਦਾ ਰਿਣੀ ਰਹਾਂਗਾ।

ਫਤਹਿਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਯੰਗ ਫਤਹਿ) ਦਾ ਜਿਸਨੇ ਬੈਕ ਗਰਾਂਊਂਡ ਮਿਊਜ਼ਕ

ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਤਾਰਾ ਮਨਜਾਨੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਮਧੁਰ ਬੰਸਰੀ ਦੇ ਸੁਰ ਛੇੜੀ ਰੱਖੇ।

ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਧੰਨਦੇਵ ਸੰਧੂ, ਸੁਖਦੀਪ ਚੌਹਾਨ, ਹਰਮਹਿੰਦਰ ਜੌਹਲ ਹੋਰਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਟੇਜ ਦਾ ਤਾਲ ਮੇਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ।

ਸੱਤੀ ਝੀਤਾ ਦਾ ਵੀ. ਡੀ. ਓ. ਲਈ ਜੋ ਇਕ ਅਮੁਲ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਪਰਮਜੀਤ ਗਿੱਲ ਦਾ ਸਟੇਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਂਢਸਾ ਦਾ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣ ਲਈ।

ਰਾਸ਼ਿਦ ਨਦੀਮ ਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਗਜ਼ਲ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਿਅਰ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ।

ਪਬਲਿਕ ਦਾ, ਜੋ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਨਾਟਕ ਵੇਖਣ ਆਏ।

ਖਾਸ ਮਹਿਮਾਨ :

ਬੀਬੀ ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਦਾ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਆਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਮ ਲੈਂਗਿਓਇਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਨੌਰਥ ਅਮੈਰਿਕਾ ਵਲੋਂ ਲੇਖਕ ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ :

ਗੀਡਿੰਗ, ਜੂਨ 5, 2010 ਅਜੀਤ ਭਵਨ ਟੋਰੋਂਟੋ ਕੈਨੇਡਾ

ਸਟੇਜ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ :

ਜੂਨ 26, 2010 ਚਿੰਨ੍ਹਗਿਊਜ਼ੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਬਰੈਂਮਟਨ ਕੈਨੇਡਾ

ਪਾਤਰ :

ਕ੍ਰਮ ਪਾਤਰ	ਕਲਾਕਾਰ
1. ਸਾਂਈਂ	ਸ਼ਿਵਰਾਜ਼ ਸੰਨੀ
2. ਦੂਲਾ	ਹਰਗੁਰਨੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ
3. ਟੀਚਰ	ਹਰਜੋਤ ਸਿੰਘ
4. ਮਾਂ	ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦਿਓਲ
5. ਪਿਤਾ	ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਰਾ
6. ਬੈਰਾਗੀ	ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਝੀਤਾ
7. ਦੂਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ	ਜਤਿੰਦਰ ਕੌਰ ਰੰਧਾਵਾ
8. ਢੰਢੋਰਚੀ 1	ਗੁਰਕੰਵਰ ਸਿੰਘ
9. ਢੰਢੋਰਚੀ 2	ਹਰਗੁਰਨੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ
10. ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ	ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਰਾ
11. ਡਾ. ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ	ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ
12. ਇੰਸਾਇਕਲੋਪੀਡੀਆ	ਅਰਜ਼ ਰੰਧਾਵਾ
13. ਜੇਮਜ਼ ਬਰਾਊਨ	ਬੀਰਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ
14. ਨੇਤਾ	ਨਜੀਬ ਇਕਬਾਲ
16. ਬਾਬਾ	ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ
17. ਸਿਪਾਹ ਸਿਲਾਰ	ਬਲਤੇਜ ਸਿੰਘ
18. ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਪਾਹੀ	ਗੈਬੀ/ਬੀਰਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ
19. ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ	ਗੁਰਕੰਵਰ ਸਿੰਘ
20. ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ	ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਰਾ
21. ਤੀਜਾ ਪੇਂਡੂ	ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਝੀਤਾ
22. ਚੌਥਾ ਪੇਂਡੂ	ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ
23. ਪਿਛੋਕੜ ਆਵਾਜ਼	ਧੰਨਦੇਵ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਸੁਖਦੀਪ ਚੌਹਾਨ
24. ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ	ਮਨਪਰੀਤ ਦਿਓਲ

25. ਦੂਜਾ ਬੱਚਾ	ਸ਼ੁੱਭ ਰੰਧਾਵਾ
26. ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ	ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ
27. ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ	ਅਕਾਸ਼ਦੀਪ ਪੱਡਾ
28. ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ	ਜਤਿੰਦਰ ਰੰਧਾਵਾ
29. ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ	ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ
30. ਇਕ ਸਵਾਲ	ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ
31. ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਗੀਤ ਗਾਇਨ	ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੋਵਾਲ
32. ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਢੋਲ/ਸੰਗੀਤ	ਫਤਹਿਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਯੰਗ ਫਤਹਿ)
33. ਬੰਸਰੀ	ਤਾਰਾ ਮਨਜਾਨੀਆ
34. ਰੌਸ਼ਨੀ	ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
35. ਸਟੇਜ ਸਹਾਇਕ	ਧੰਨਦੇਵ ਸੰਧੂ / ਸੁਖਦੀਪ ਚੌਹਾਨ
35. ਤਾਲਮੇਲ	ਹਰਮਹਿੰਦਰ ਜੌਹਲ
36. ਮਾਈਕ/ਡੀ ਜੇ	ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ
37. ਵੇਸ-ਭੂਸ਼ਾ	ਸ਼ਿਵਰਾਜ਼ ਸੰਨੀ, ਸੁਰਜੀਤ, ਜਤਿੰਦਰ ਰੰਧਾਵਾ, ਪਰਮਜੀਤ ਦਿਓਲ, ਪਰਮਜੀਤ ਪੱਡਾ ਅਤੇ ਕੁੱਦੋਵਾਲ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਇਕ

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਬ੍ਰੇਕ ਟਾਇਮ

- ਕੁੱਝ ਬੱਚੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੁੱਝ ਖਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ-ਨੁਮਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ :
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ : ਹੇ, ਉਹ, ਨਵਾਂ ਟੀਚਰ ਦੇਖਿਆ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ?
- ਦੂਜਾ ਬੱਚਾ : ਹਾਂ ਯਾਰ ਆਪਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਸਟਿਊਮ ਪਾ ਕੇ ਆ ਗਿਆ।
- ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਡਰੈੱਸ ਨਹੀਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਸਟਿਊਮ ਪਾਇਆ ਸੀ ਉਸਨੇ।
- ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ : ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਸਟਿਊਮ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ : ਵੱਖਰਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ : ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵੀਅਰਡ ਲਗਿਆ, ਭਲਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ “ਖ਼ਾਲਸਾ ਕੌਸਟਿਊਮ” ਔਰ ਵਟ ਐਵਰ, ਕੌਸਟਿਊਮ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ?
- ਦੂਜਾ ਬੱਚਾ : ਤਾਂ ਹੀ ਗੋਰੇ ਸਾਡਾ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਾਇਪਰ ਹੋਂਡ ਤੇ ਕੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ : ਆਪਾਂ ਇੰਨੇ ਕੰਮਜ਼ੋਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਚਰ ਵੀ ਐਕਸ-ਪਰੈਸ ਕਰਨਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ : ਉਸਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਕੇ ਵਗੈਰਾ ਵਗੈਰਾ।
- ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ : ਪਰ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਸਟਿਊਮ ਦੇ ਸਕੈਚ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬੰਦਾ ਕੌਸਟਿਊਮ ਪਾ

- ਕਿਵੇਂ ਲਗਦੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗੂਗਾ।
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ : ਪਰ ਯਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਦੂਜਾ ਬੱਚਾ : ਉਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਉਥੇ ਕੀਹਨੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਇਹਨੂੰ?
- ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ : ਆਪਣੀ ਕੰਮਿਊਨਿਟੀ ਵੀ ਤਾਂ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਫੈਸ਼ਨ ਕੌਸਟਿਊਮ ਪਾ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੋਂ ਉਥੇ ਵੀ ਖ਼ਾਲਸਾ ਬਾਣੇ ਤੇ ਲੋਕ ਕਿੱਤੂ-ਪਰੰਤੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਕਸਰ !
- ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ : ਖ਼ੈਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਟੀਚਰ, ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਵਾਂਗੂੰ ਲਗਦੈ!!
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ
ਤੇ ਦੂਜਾ ਬੱਚਾ : “ਓਅ- ਵਾ-ਅ-ਟ ਬ-ਹਾ-ਐ-ਦਰ” ਵਾਂਗੂੰ ਲਗਦਾ??
- ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ : ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ, ਤਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ?
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ
ਤੇ ਦੂਜਾ ਬੱਚਾ : ਨੌ, ਨੈਵਰ ਹਰਡ, ਬਿੱਜੀ ਇਨ ਸਟਡੀਜ਼ ਨਾਲੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਾਧੂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ।
- ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ : ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸੈਲਫ ਰਿਸਪੈਕਟ ਸਮਝਣੀ ਔਖੀ ਹੈ!
- ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ : ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਨੇ ਦੱਸਿਆ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ?
- ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ : ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਗਰੈਂਡ ਪੇਰੈਂਟਸ ਨੇ...
- (ਟੀਚਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)
- ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਟੀਚਰ ” ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ

ਚੌਥਾ ਬੱਚਾ : ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਨਾਲੇ ਹਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਵਾਗੂੰ ਲਗਦੇ ਹੋ, ਆਈ ਮੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਿਸਦੀ ਇਮੇਜ਼ ਵਾਂਗ।

ਟੀਚਰ : ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ, ਕਮ ਔਨ... ਕਿਡਜ਼... ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਕਰੋ... ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਕ ਆਮ ਸਿੱਖ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਊਣ ਦਾ ਵੱਲ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸ਼ਨ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖ ਲਏ, ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਦਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਬਾਣਾ ਪਾਣ ਲੱਗਾਂ, ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂੰਹ ਵੱਟ ਕੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਸਨ... ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਛੱਡ ਵੀ ਗਏ ਨੇ- ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਵੀ ਸਨ... ਪਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

(ਬੱਚੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ)

ਮੇਰਾ ਇਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਦੋਸਤ ਵਕੀਲ (ਜੋ ਇਕ ਗੋਰਾ ਹੈ) ਕਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਗੋਰਿਆਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਡਿਸਕ੍ਰਿਮੀਨੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਡਜ਼ ਨਾਟ ਮੈਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪਾਇਆ, ਨਾਲੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਡਿਸਕ੍ਰਿਮੀਨੇਸ਼ਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ... ਰੰਗ ਬੋਲੀ ਨਸਲ ਜਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹਾਦਰ ਨੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ, ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ, ਪਹਿਲੇ ਪੰਗਤ ਪਾਛੇ ਸੰਗਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਵੀ, ਉਚ ਨੀਚ ਜਾਤ ਪਾਤ ਦੀ ਦਲ ਦਲ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਚੰਗਾ ਫਿਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ 26 ਜੂਨ 2010 ਨੂੰ, ਦਿਨ ਦੇ ਢਾਈ ਵਜੇ, ਚਿੰਨਕੂਅਜ਼ੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਬਰੈਂਪਟਨ ਟੋਰੋਂਟੋ ਦੇ ਹਾਲ

ਵਿਚ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਨਾਟਕੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂਗੇ!!!! ਤੱਥ ਵਾਚਾਂਗੇ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ।... ਤੇ ਹਾਂ... ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਗਰੈਂਡ-ਪੈਰੈਂਟਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ... ਓ ਕੇ

ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ
ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ

: ਵੈਰੀ ਵੱਲ ਸਰ... ਸਭ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ...
: ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਆਪਣਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਉਹਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੁਤਿ ਸੁਪੁਤਿ ਕਰੇਨਿ॥

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਦੋ

ਟੀਚਰ :

ਸਕੂਲ ਦਾ ਹਾਲ, ਲੋਕ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵਿਚ
ਬੈਠੇ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

ਸਟੇਜ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:

(ਫਤਹਿ ਗਜਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੋ ਕੇ :)

ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਬੰਦਾ
ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਚਪਨ ਬਾਰੇ
ਜਾਣਾਂਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕਈ ਭੁਲੇਖੇ
ਹਨ। ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁੱਝ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ
ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ...

(ਹੱਸ ਕੇ) ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗਰੇਟਰ ਟੋਰਾਂਟੋ ਏਰੀਆ
ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋੜ-ਮੇਲਾ ਸਭਾ ਦੀ
ਮੀਟਿੰਗ, ਵਿਆਹ, ਸ਼ਾਦੀ ਮੰਗਣੀ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਫਿਊਨਰਲ ਦੀ ਰਸਮ ਵੀ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਸਮਝੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਥੇ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੇਤਾ ਪਹੁੰਚਿਆ
ਹੋਵੇ।... ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਨੇਤਾ... ਇਕ ਨੇਤਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ
ਆਏ ਹਨ... ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਖੁਲਵਾਉ... ਤੁਹਾਨੂੰ
ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ... ਇਹ ਵੀ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ
ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ, ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਨੇਤਾ ਆਵੇ ਹੋਰ
ਵੀ ਟੌਹਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਇਧਰ ਕੇਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ... ਲਾਲ ਬੱਤੀ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਦਾ
ਝੂਟਾ... ਅਤੇ... ਖੈਰ

ਪੈਨਲ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾੜੀਆਂ...

- ਟੀਚਰ : ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਿਹਾਂ : ਸ ਖਜ਼ਾਨ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ
- ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ : ਹਾਂ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਰਾਜਪੂਤ ਸਨ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਲਛਮਣ ਦੇਵ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਪਿਤਾ ਜੀ, ਰਾਮਦੇਵ ਮਿਨਹਾਸ ਵਾਹੀ ਕਰਦੇ ਸਨ
- ਟੀਚਰ : ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾਂ “ਲਾਈਫ ਆਫ ਬੰਦਾ
ਬਹਾਦਰ” ਦੇ ਲੇਖਕ ਡਾ ਗੰਢਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ
- ਡਾ. ਗੰਢਾ ਸਿੰਘ : ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕ ਰਾਜਪੂਤ ਸੀ ਅਤੇ
ਮਿਨਹਾਸ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ
ਬਹਾਦਰ, ਸੂਰਜ-ਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਪੂਤ ਸੀ।
- ਟੀਚਰ : ਇੰਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਬ੍ਰਿਟੈਨੀਕਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ
ਖ਼ਿਆਲ ਹੈ?
- ਈ ਬਿ. : ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਜਾਂ ਲਛਮਣ ਦੇਵ ਜਾਂ
ਮਾਧੋਦਾਸ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1670 ਵਿਚ ਰਜੌੜੀ
ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਖੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ 1716 ਵਿਚ
ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸਿੱਖ
ਜਰਨੈਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੁਗਲਾਂ ਦੇ ਐਡੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜ
ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ੌਜੀ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ,
ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ।
- ਟੀਚਰ : ਇੰਡੀਆ ਟਰੈਕਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਮੇਜਰ ਜੇਮਜ਼ ਬਰਾਊਨ
ਦੇ ਖ਼ਿਆਲ ਸੁਣੋ:
- ਮਿ. ਬਰਾਊਨ : ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਇਕ ਪੇਸ਼ਵਾ
ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਮਰਹੱਟਾ ਸੀ ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਤੋਂ ਸੀ
- ਟੀਚਰ : ਮੇਜਰ ਬਰਾਊਨ ਨੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਭੁਲੇਖਾ ਖਾਧਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ
ਨੰਦੇੜ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ
ਜਾਂ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਸਨ।
- ਟੀਚਰ : ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਕੁੱਝ ਨੇਤਾ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ:
- ਨੇਤਾ : ਅਰੇ ਬਈ ਬੰਦਾ ਜੀ ਤੋਂ ਹਮਾਰੇ ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਮੇਂ ਰਹੇ,

ਟੀਚਰ : ਹਮਾਰੇ ਹੀ ਹੂਏ ਨਾਂਹ?
 : ਹਾਂ ਬਈ, ਅਬ ਇਨਕੋ ਸਿੱਖ ਵੋਟ ਚਾਹੀਏ ਤੋ ਸਭ
 ਕੁੱਝ ਇੰਨ ਕਾ, ਸਿੱਖ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭੀ ਇਮੋਸ਼ਨਲ
 ਬਲੈਕ ਮੇਲ ਹੋਣ ਵਿਚ ਮਾਹਿਰ ਹਨ, ਝੱਟਪਟ ਮੰਨ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦਰ ਅਸਲ ਭੋਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ
 ਭੋਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ, ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ,
 ਜਾਨਣਾ ਤੇ ਗੌਰਵਮਈ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹਨਾਂ
 ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫੋਕੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਬੀਨ ਤੇ ਮੁਗਧ
 ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ...

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ : (ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਦੂਰੋਂ) ਦੁੱਕੀ ਤਿੱਕੀ ਚੱਕ ਦਿਆਂਗੇ!!...
 : ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ
 ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ... ਰੋਲਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :

ਟੀਚਰ : ਕੂਲ ਡਾਊਨ ਪਲੀਜ਼ ਬਈ ਨੇਤਾ ਜੀ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ
 ਤਾੜੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਰੋ... ਦੂਰੋਂ ਆਏ ਨੇ ਸਵਾਗਤ
 ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਣਦੇ... ਤਾੜੀਆਂ...

ਟੀਚਰ : (ਨੇਤਾ ਧੰਨਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ)
 : ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲੋਕਲ (ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੰਜਾਬੀ)
 ਨੇਤਾ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨਗੇ:

ਲੋਕਲ ਨੇਤਾ : ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਸੀ...ਰਾਜਪੂਤ ਘਰਾਣੇ
 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਰਾਮਦੇਵ
 ਮਿਨਹਾਸ, ਜੰਮੂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਜੌਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ
 ਤੇੜੇ ਖੇਤੀ ਤੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਚਪਨ
 ਦਾ ਨਾਂ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਮਾਧੋ ਦਾਸ
 ਬੈਰਾਰੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤੇ
 ਦੱਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਖ਼ਿਤਾਬ
 ਦਿੱਤਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬਚਪਨ ਤੇ ਭਰ
 ਜਵਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ
 ਸੀ... (ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਿਅਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ:)

ਇਨਕਲਾਬੀ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਸਿੱਖ ਹੋਣਾ
 ਉਹਦੋਂ ਵੀ ਸੀ 'ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ
 ਮੌਤ ਨਾਲ ਜਿਉਂ ਮੱਥਾ ਲਾਉਣਾ
 ਉਹਦੋਂ ਵੀ ਸੀ 'ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ

ਆਉ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੁੱਝ
 ਅੰਸ਼ ਵੇਖੀਏ:

ਫੋਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਤਿੰਨ

ਦ੍ਰਿਸ਼-ਰਜੌੜੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੱਥ
ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ

- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਉਹ ਬਈ ਰਾਮਦੇਵ ਮਿਨਹਾਸ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਲਛਮਣ
ਦੇਵ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਵਾਲਾ ਨਿਕਲਿਆ।
- ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਘੁੱਲਦਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਬਈ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ,
ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਐਨਾ ਜ਼ੋਰ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ।
ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਜਾਹ ਖਾਂ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਦੇਵੇ ਆਪਣੇ
ਸਰੀਰ ਨੂੰ।
- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਐਸੇ ਦਾਅ ਪੇਚ ਮਾਰਦਾ, ਪਲਾਂ ਚ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ
ਭਲਵਾਨ ਚਿੱਤ ਕਰਕੇ ਮਾਰਦਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਤਕੜੇ ਤੋਂ
ਤਕੜਾ ਬੰਦਾ ਵੀ ਉਹਦੇ ਮੁਹਰੇ ਹੱਥ ਖੜੇ ਕਰਕੇ ਹਾਰ
ਮੰਨ ਜਾਂਦਾ।
- ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਪੈਣ ਨੂੰ ਜੰਦਾ ਮਾਰਨ ਵਿਚ ਮਾਹਿਰ ਹੈ ਸਾਹਮਣੇ
ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਛਟੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੇਤੇ ਕਰਵਾ ਕੇ
ਛੱਡਦਾ।
- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਰਜੌੜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ
ਲਛਮਣ ਨੇ।
- ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਸਕਿਆ ਕੋਈ ਉਸਦਾ।
- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਤੀਰ ਅੰਦਾਜੀ 'ਚ ਨਿਪੁੰਨ, ਉਹਦਾ ਤੀਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ
'ਤੇ ਵੱਜਦਾ ਮਹਾਂ-ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਰਜਨ ਵਾਂਗ।
- ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਰੂਹ ਆਈ ਹੈ ਧਰਤੀ ਤੇ,
ਯਾਦ ਕਰੂਗੀ ਦੁਨੀਆਂ।

- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਨਾਂ
ਰੋਸ਼ਨ ਕਰੂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ...
- ਤੀਜਾ ਪੇਂਡੂ : (ਹੋਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ) ਲੋਕੋ... ਲਛਮਣ ਨੇ ਅੱਜ...
ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਿਰਨੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ
ਹੋ ਜਾਉ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਕਰ ਲਉ ਮਸਾਲੇ ਤਿਆਰ,
ਗੰਢੇ ਰਗੜ ਰਗੜ ਕੇ ਚਾਰ...

(ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ)

- ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਇਕ ਦਿਨ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ
ਕਰਵਾਏਗਾ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ... ਮੈਨੂੰ ਅਸਾਰ ਦਿਸ
ਰਹੇ ਹਨ... ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤਾਂ ਬਹਾਨੇ ਹਨ... ਅਸਲ
ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ... ਹਥਿਆਰ ਦਿੱਸ
ਰਹੇ ਹਨ।

ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ

- ਤੀਜਾ ਪੇਂਡੂ : (ਹੋਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ) ਓ ਲਛਮਣ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲਾ ਹੋ
ਗਿਆ ਭਾਈ ਲੋਕੋ ਕਰੋ ਕੋਈ ਹੀਲਾ... ਬੁਲਾਓ ਕੋਈ
ਮਾਂਦਰੀ ਲੋਕੋ...
- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਲਛਮਣ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਠਿਆ,
ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਹਿਰਨੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬੀਮਾਰ
ਹੋ ਗਿਆ!!
- ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤੜਫ ਕੇ ਮਰਨਾ ਵੇਖ ਨਹੀਂ
ਸਕਿਆ, ਗ਼ਮ ਲਾ ਬੈਠਾ... ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਤਾਂ...
ਵਿਚਾਰੀ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।
- ਪਹਿਲਾ ਪੇਂਡੂ : ਲਛਮਣ ਇਕ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਦਿਆਲੂ ਮੁੰਡੇ... ਇਸੇ
ਲਈ ਗ਼ਮ ਲਾ ਬੈਠਾ...

(ਹਾਉਕਾ ਲੈ ਕੇ)

ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਦਰਦ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਮਝਦੈ...
ਇਥੇ ਕਈ ਨਿੱਤ ਮਾਰਦੇ ਨੇ ਕੁੱਖਾਂ 'ਚ ਧੀਆਂ!!

ਜਾਂ ਜੰਮਦੀਆਂ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ, ਗਲ ਗੂਹਠਾ ਦੇ ਕੇ!!
 ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ...
 ਹੀਂ ਹੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਆ... ਚੌੜੇ ਹੋ ਹੋ ਫਿਰਦੇ ਆ
 ...ਪਰ ਲਛਮਣ ਰੱਬੀ ਰੂਹ ਆ ਕੋਮਲ ਹਿਰਦੈ
 ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਹਿਰਨੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਗਿਆ...ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ
 ਮਾਰਨ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਲੈ ਬੈਠਾ... ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਪਾਪ...
 ਉਸਦੇ ਮਨ ਦਾ ਸਰਾਪ ਬਣ ਗਿਆ... ਕੜੀ ਵਰਗਾ
 ਸਖਤ ਜਵਾਨ...ਮੰਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ... ਸੁਣੋ
 ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ
 ਆਵਾਜ਼ : ਓ ਲੋਕੋ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ... ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂ ਮੁੰਡੇ
 ਨੂੰ... ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਦੀ ਦਵਾਈ- ਏਸ ਮੂੰਹ ਵੀ ਨਾ
 ਲਾਈ, ਨਾ ਬੋਲਦਾ, ਨਾ ਚਲਦਾ, ਨਾ ਖਾਂਦਾ, ਨਾ
 ਪੀਂਦਾ ਓ ਬਹੁੜੀ ਵੇ ਰੱਬਾ ! ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰੀਂ
 ਵੇ ਰੱਬਾ ! ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ 'ਤੇ ... ਵੇ ਲੋਕੋ, ਕਰੋ ਵੇ ਦੁਆਵਾਂ
 ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਲਈ... ਓ ਰੱਬਾ-ਸੁਣੀਂ ਅਰਜ਼ੋਈ...

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ :
 ਦੂਜਾ ਪੇਂਡੂ : ਓ ਭਲਿਓ ਲੋਕੋ,
 ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਹੈ,
 ਓਸ ਚੁੱਪ ਦੀ ਉਦਾਸੀ,
 ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਪਣਾ
 ਕੜਨਾ ਰਿੱਝਣਾ
 ਇਕ ਦਿਨ ਲੋਹ ਪੁਰਸ਼ ਬਣ ਕੇ ਉਗਮਣਾ,
 ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਦੀ ਚੁੱਪ
 ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ
 ਇਸ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਡਾ ਗਾਡੀ-ਗਾਹ ਬਣਨਾ
 ਸਾਡੇ ਗਲੋਂ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਜੂਲ੍ਹਾ ਲਾਹੁਣਾ
 ਸਾਨੂੰ ਇਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦਾ ਢੰਗ ਦੱਸਣਾ
 ਰਜੋੜੀ ਦੇ ਇਸ ਕਸਬੇ ਨੂੰ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ;
 ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਨਾ ਤੋੜੋ ਲੋਕੋ...2
 ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਨਾ ਤੋੜੋ ਲੋਕੋ...2
 ਇਹ ਚੁੱਪ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਬਣਨੀ ਤਾਕਤ ਭਾਰੀ
 ਹੈ...

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ
 ਆਵਾਜ਼ : “ਕੋਈ ਜਦ ਆਪਣੇ ਆਤਮ ਸਨਮੁੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ
 ਬੁੱਧ ਬਣ ਜਾਏ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸੂਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇ
 ਚਾਨਣ ਫੈਲੇ ਤੇ ਰਾਹ ਪੱਧਰੇ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵਣ
 ਨਵ-ਨਿਰਮਾਣ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ”

ਫੋਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਚਾਰ

ਘਰ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਲਛਮਣ ਦਾਸ (ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ)

ਦੀ ਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਕਰਦੀ

ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਅੰਦਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ

- ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਦੀ ਮਾਂ : ਲਛਮਣ ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਧੂਆਂ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸਾਡਾ
ਕੀ ਬਣੇ ਪੁੱਤ?
- ਲਛਮਣ (ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ) : ਮੈਂ ਹੁਣ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾਂ ਮਾਂ, ਹੁਣ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕ
ਐ ਮਾਂ...
- ਮਾਂ : ਤੂੰ ਫਿਰ ਕਦੋਂ ਫੇਰਾ ਪਾਵੇਂਗਾ ਪੁੱਤ... ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ
ਰਜੌੜੀ ਦੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਸੁੰਨੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ...
ਅਖਾੜੇ ਸੁੰਨੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਨੇ
ਖੇਤ ਖਲਿਆਣ ਤੇ ਵਾੜੇ ਸੁੰਨੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਨੇ... ਦੱਸ
ਕਦੋਂ ਫੇਰਾ ਪਾਵੇਂਗਾ ਪੁੱਤ??
- ਲਛਮਣ (ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ) : ਮੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਆਵਾਂਗਾ ਜ਼ਰੂਰ... ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਆਵਾਂਗਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ... ਪਰ ਜਦ ਆਵਾਂਗਾ
ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣ ਲਵੇਗੀ... ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ
ਮਲਕੀਅਤ ਹਊ... ਕੌਮ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਾਣ ਲਵੇਗੀ
- ਮਾਂ : ਜਾਹ ਤੈਨੂੰ ਤੱਤੀ 'ਵਾ ਨਾ ਲੱਗੇ ਪੁੱਤਰਾ... ਆਪਣੇ
ਆਕੀਦੇ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੋ
- ਮਾਂ : ਸਿਰਝ ਰੱਖੀਂ ਪੁੱਤਾ, ਸਬਰ ਰੱਖੀਂ ਪੁੱਤਾ... ਜ਼ਬਤ ਰੱਖੀਂ
ਤੇ ਗੰਢ ਪੀਡੀ ਰੱਖੀਂ ਲਛਮਣ ਪੁੱਤਰ
- ਲਛਮਣ (ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ) : ਚੰਗਾ ਗ਼ਮ ਨਾ ਲਾਈਂ ਮਾਂ
ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਈਂ ਮਾਂ
- ਮਾਂ : ਗ਼ਮ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਚਲਿਆਂ ਪੁੱਤ
ਗ਼ਮ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਚਲਿਆਂ ਪੁੱਤ

ਗ਼ਮ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਚਲਿਆਂ ਪੁੱਤ

...ਤੇ ਲਛਮਣ ਦਾਸ (ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ) ਘਰੋਂ

ਸਾਧੂਆਂ ਨਾਲ ਤੁਰ ਗਿਆ...

- ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ : ਤੂਫ਼ਾਨ ਦਾ ਰਾਹ ਕੋਈ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਉਮੜਿਆ ਜੋਸ਼
ਕੋਈ ਜਬਰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ
ਇਨਕਲਾਬ ਲਈ ਘਰੋਂ ਬੇਘਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ
ਇਹ ਚੁੱਲਿਆਂ ਮੂਹਰੇ ਬਹਿ ਕੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ
- ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ : ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਹੀ ਚਾਹਵੇ
ਕੋਈ ਰੱਬੀ ਰੂਹ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜੰਮੇ,
ਪਰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਜਾਂ ਇਨਕਲਾਬੀ
ਗਵਾਂਡੀ ਦੇ ਜਾਂ ਦੋ ਚਾਰ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੰਮੇ!!

ਫੋਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਪੰਜ

(1688- 1708)

ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਸਾਲ ਘੋਰ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਬੈਰਾਗੀ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਬੜੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ।

ਵੱਡੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਉਸਦੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅੱਗੇ ਘੁੱਟਨੇ ਟੇਕ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

... ਸਾਧਨਾ... ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਇਕ ਇਕ ਮਿੰਟ ਪੂਰਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼...)

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਛੇ

ਸਤੰਬਰ 1708 ਨੰਦੇੜ ਬੰਦੇ ਬੈਰਾਗੀ ਦਾ ਡੇਰਾ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ :

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

ਔਹ ਵੇਖੋ ਬਾਬਿਓ, ਓਧਰ ਵੇਖੋ ਬਾਬਿਓ।

: ਓ ਹਾਂ!! ਕੋਈ ਫੌਜੀ ਦਸਤਾ ਆ ਰਿਹੈ।

: ਸੁਣੋ ਘੋੜਿਆ ਦੀ ਟਾਪ।

: ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖੜਖੜ।

: ਤੂਫਾਨ ਜਿਉਂ ਕੋਈ ਚੜ੍ਹਿਆ ਆ ਰਿਹੈ।

: ਹਾਂ ਬਈ. ਥੋੜੇ ਨੇ ਘੋੜ ਸਵਾਰ ਤੇ ਮੂਹਰੇ ਕੋਈ ਸਰਦਾਰ।

: ਕੋਈ ਜਰਨੈਲ ਲਗਦੈ।

: ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਲਗਦੈ

: ਵੇਖੋ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨੂਰ।

: ਉਹਦੇ ਮੁੱਖ ਦਾ ਜਲਾਲ।

: ਉਹਦੀ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ।

: ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀ ਨਿਹਾਲ।

: ਪਰ ਸਾਡੇ ਡੇਰੇ ਤੇ ਕਿਉਂ ਆਏ?

: ਰਸਤਾ ਭਟਕ ਗਏ ਲਗਦੈ।

: ਆਰਾਮ ਲਈ ਅਟਕ ਗਏ ਲਗਦੈ।

: (ਹੱਸ ਕੇ) ਫਿਰ ਤਾਂ ਲਟਕ ਗਏ ਲਗਦੈ।

: ਜਦੋਂ ਆਏ ਸਾਡੇ ਬਾਬਾ ਬੈਰਾਗੀ ਰੱਖ ਜੀ।

: ਉਹਦਾ ਰੋਹਬ ਦੇਖ ਕੇ।

: ਉਹਦਾ ਗੁੱਸਾ ਦੇਖ ਕੇ।

: ਉਹਦਾ ਜੁੱਸਾ ਦੇਖ ਕੇ।

(ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ) ਢਿੱਲੀ ਹੋ ਜਾਊ ਦੇਖਿਓ ਤੜਾਗੀ ਸਭ ਦੀ

(ਹੱਸਦੇ ਹਨ)

ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ...

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਉਇ ਓਧਰ ਤਾਂ ਵੇਖ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਭੇਸ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਲੰਮੇ ਚੋਲੇ ਸਿਰ ਦੁਮਾਲੇ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਕੋਲ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਭਾਲੇ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਦੇਖੋ ਮੋਢੇ ਤੇ ਕਮਾਨ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਦੇਖੋ ਭੱਥੇ ਵਿੱਚ ਤੀਰ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਲੱਕ ਲਟਕੇ ਕਿਰਪਾਨ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਕੋਈ ਯੋਧਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੀਰ?
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਥਕਾਵਟ ਤੇ ਭੁੱਖ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਭੋਗਿਆ ਹੈ ਸੁੱਖ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਦਿੱਸੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੇ ਨੂਰ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਦਿੱਸੇ ਹਿੱਕਾਂ ਚ ਗੁਰੂਰ
 (ਵਕਫਾ) ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ...

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਵੇਖੋ ਹੋ ਕੀ ਰਿਹੈ ਕਾਰਾ (ਭੱਜਿਆ ਆਉਂਦਾ)
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਅੱਜ ਪੈ ਗਿਆ ਪੁਆੜਾ (ਭੱਜਿਆ ਆਉਂਦਾ)
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਦੇਖੋ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਹਾਲ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਚੁਗੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਜਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਸੀ ਚੜਾਏ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਉਹਨਾਂ ਬੱਕਰੇ ਝਟਕਾਏ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਮਘਾ ਲਏ ਨੇ ਚੁੱਲੇ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਕੜਾਹੇ ਧਰੇ ਖੁਲੇ ਡੁੱਲੇ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਦੇਸੀ ਘਿਉ ਵਾਲਾ ਤੜਕਾ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਸੁਣੇ ਖੁਰਪੇ ਦਾ ਖੜਕਾ (ਸੁਣਦੇ ਹਨ- ਟਿਵਿੰਗ ਟਿਵਿੰਗ)
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਚੜੇ ਅਸਮਾਨੀ ਧੂੰ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਮੈਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਖੁਸ਼ਬੂ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਮੇਰੀ ਜਾਗ ਪਈ ਹੈ ਭੁੱਖ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਅੱਜ ਮਿਲੂ ਪਰਸ਼ਾਦ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਚੁੱਪ ਵੈਸ਼ਨੂੰ ਬੰਦਿਆਂ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਰਿੱਝੇ “ਮਹਾਂ ਪਰਸ਼ਾਦ”
 (ਸਾਰੇ ਢਿੱਡ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਸਿੱਖ ਬੜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਕੀਤਾ ਪਲੰਘ ਸੀ ਤਿਆਰ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਬਿਰਾਜੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਜੀ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਕਰਨ ਅਦਬ ਸਤਿਕਾਰ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਹੁਣੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਭੂਤ... (ਸਾਰੇ) ਹੁਣੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਭੂਤ-
 ਹੁਣੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਭੂਤ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਪਲੰਘ ਉਲਟਾ ਕੇ (ਸਾਰੇ ਹੀ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ) ਕਰਨ ਗੇ ਸੂਤ
 (ਦੂਰੀ ‘ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਪਲੰਘ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ ਪਰ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ
 ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਜੀ)
 (ਵਕਫਾ) ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਓ ਬਾਬਿਓ ਆਹ ਕੀ ਹੋਇਆ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਓ ਬਾਬਿਓ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ (ਸਾਰੇ) ਹਾਂ ਹਾਂ,
 ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੱਲਜੁਲ ਕੋਈ!!
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਨਾ ਪਲੰਘ ਮੂਧਾ ਹੋਇਆ!!
 ਨਾ ਪਲੰਘ ਮੂਧਾ ਹੋਇਆ
 ਨਾ ਪਲੰਘ ਮੂਧਾ ਹੋਇਆ
 (ਵਕਫਾ) ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ...

ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਔਹ ਚਰਨਾਂ ਚ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੋਈ
 ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ : ਦੋਨੋਂ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਬੈਠਾ, ਤੇ ਪੌਣ ਝੁੱਕੀ ਹੋਈ
 ਪਹਿਲਾ ਸਾਧੂ : ਉਹਦੇ ਨੈਣਾਂ ‘ਚ ਨੀਰ ਉਹਦਾ ਉਤਰਿਆ ਚਿਹਰਾ

ਦੂਜਾ ਸਾਧੂ

: ਮੰਗੇ ਰਹਿਮਤ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਹੇ ਬੰਦਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ
(ਸਾਰੇ) ਬਖਸ਼ ਲਓ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਬੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇਰਾ
ਬਖਸ਼ ਲਓ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਬੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇਰਾ
ਬਖਸ਼ ਲਓ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਬੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇਰਾ
ਪਿਛੋਕੜ 'ਚੋਂ ਗੀਤ ਉਭਰਦਾ ਤੇ ਦੋ ਪਾਤਰ
ਕਵਿਤਾ ਰੂਪ ਵਿਚ
ਖੰਡੇ ਬਾਟੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਦੇ ਕੇ
ਪੰਜ ਤੀਰ ਤੇ ਨਾਲ ਕਮਾਨ ਦੇ ਕੇ
ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾਨ ਦੇ ਕੇ
ਇਕ ਨਗਾਰਾ ਤੇ ਨਾਲ ਫੁਰਮਾਨ ਦੇ ਕੇ
ਬੰਦੇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੋਂ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ
ਜਰਨੈਲ ਪਹਿਲਾ, ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ
ਨੰਦੇੜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ
ਸਤੰਬਰ 1708 ਈਸਵੀ ਨੂੰ
“ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ” ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ
ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਉਂ ਭਰ ਝੋਲੀ
ਸਬਕ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂਈ ਸਿਖਾਉਣ ਖਾਤਿਰ
ਕੰਮਜ਼ੋਰਾਂ ਨੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਅਉਣ ਖਾਤਿਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ
ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤਾ

ਫੋਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਸੱਤ

(1708 ਤੋਂ 1709)

ਬੰਦੇ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਆਉਣਾ

ਸੂਫੀ ਦੀ ਕੁਟੀਆ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:

ਸਾਂਈਂ	:	ਓ ਆ ਬਈ ਦੂਲਿਆ, ਬੈਠ ਤੇ ਸੁਣਾ ਨਵਾਬ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਗੱਲ
ਦੂਲਾ	:	ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਂਵਾ ਸਾਂਈਂ ਉਥੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ... ਇਹ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਭੁੱਗਤਣ ਡਰੇ ਨੇ ਇਥੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਜੰਨਤ ਨਸੀਬ ਹੋਣੀ ਆਂ ਕਿ ਨਹੀਂ... ਅੱਲ੍ਹਾ ਜਾਣੇ... ਸਾਂਈਂ ਇਹ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਰਗੇ ਸੁੱਖ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁੜ ਖਾਉਗੇ ਤਾਂ ਫੋੜੇ ਫਿਨਸੀਆਂ ਬਣ ਬਣ ਨਿਕਲੂ- (ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ)... ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਦੂਲਿਆ ਸਰਕਾਰੀ ਤਲਬ ਜਿਉਂ ਲੈਂਦੇ
ਦੂਲਾ	:	ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਲਗਦੈ ਜਿਹੜੇ ਇਥੇ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਲੁੱਟਦੇ ਆ... ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਕਰਨੀਆਂ... ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੱਢੀ ਦੇ ਕੇ... ਇਹ ਨਵਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੰਨਤ ਮੱਲੀ ਬੈਠੇ ਹੋਣੇ ਨੇ... ਤਦੇ ਤਾਂ ਕਾਜ਼ੀ ਸਾਨੂੰ ਦੋਜ਼ਖ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜੋਗੇ ...ਦੋਜ਼ਖ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜੋਗੇ ਦੇ ਡਰਾਵੇ ਦਿੰਦੇ, ਤੇ ਖਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਮਹੱਲਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦਾ
ਸਾਂਈਂ	:	ਉਇ ਦੂਲਿਆ, ਜਿਹਨਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਚੋਪੜੀਆਂ ਘਣੇ ਸਹਿਣਗੇ ਦੁੱਖ ਸਾਡੇ ਪੀਰ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕਹਿ ਗਏ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਐਵੇਂ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾ ਭੱਜੋ ਲੋਕੋ ਅਸਾਂ
ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ...

ਦੂਲਾ : ਤੁਸੀਂ ਦਰੁਸਤ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਾਂਈਂ ਜੀ... ਪਰ...
ਸਾਂਈਂ : ਪਰ ਪੁਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਲਿਆ ਤੂੰ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਗੱਲ
ਸੁਣਾਂ...

ਦੂਲਾ : ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਗੁਫਤਰੂ
ਹੋ ਰਹੀ ਐ ਅੱਜ ਕੱਲ ਸਭ ਦਰਬਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਬੈਠੇ
ਹੁੰਦੇ ਆ ਤੇ ਹੁਣ ਠਹਾਕੇ ਨਹੀਂ ਵਜਦੇ...

ਸਾਂਈਂ : ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ... (ਸਮਾਧੀ ਲੀਨ ਹੁੰਦਾ) ਵਕਫ਼ੇ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ... ਨਾਂ ਸੁਣਿਆ ਲਗਦੈ, ਦਿੱਲੀ ਵਲੋਂ, ਇਕ
ਸੇਵਕ ਆਇਆ ਸੀ ਪਿਛੇ ਜਿਹੇ, ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕੋਈ
ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਨਾਂ ਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆ...

ਦੂਲਾ : ਹਾਂ ਹਾਂ ਉਹੀ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਂਈਂ
ਸਾਂਈਂ : ਸੁਣਿਆਂ ਬੜਾ ਕਰਾਮਾਤੀ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ,
ਡਰਦੇ ਨੇ ਲੋਕ ਓਹਦੇ ਤੋਂ।

ਦੂਲਾ : ਜੀ ਸਾਂਈਂ ਜੀ, ਮਾਧੋਦਾਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨੂੰ ਹੀ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਨਾਂ
ਦੇ ਦਿੱਤਾ...

ਸਾਂਈਂ : ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ... ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਕੇ
“ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ” ਦਾ ਨਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ,
ਫਿਰ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਤੇ ਸੁਹਾਗੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਗੁਰੂ
ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁਣਿਐਂ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ,
ਚਿੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਤੁੜਾਉਣ ਦੀ, ਗਿੱਦੜਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ
ਬਣਾਉਣ ਦੀ, ਰੰਕ ਤੋਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ.

ਦੂਲਾ : ਹਾਂ ਸਾਂਈਂ ਉਹੀ ਬੰਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਬੜ੍ਹਕਾਂ ਮਾਰਦਾ
ਆ ਰਿਹੈ ਵਜ਼ੀਰ ਖ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸੂਲ ਵਾਂਗ ਚੁੱਭਦਾ।

ਸਾਂਈਂ : (ਹੱਸਦਾ ਹੈ)... ਹਾ ਹਾ ਹਾ ਹਾ... ਬਈ ਵਾਹ
ਦੂਲਾ : ਸੁਣਿਆਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਤੀਰ, ਪੰਜ
ਸਿੰਘ ਯੋਧੇ ਵੀਰ, ਨਗਾਰਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਝੰਡਾ, ਇਥੇ

ਵੱਸਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹਮੈਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ,
ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇ ਤੋਰਿਆ ਨੰਦੇੜ ਤੋਂ

ਸਾਂਈਂ : ਅੱਲਾਹ... ਅੱਲਾਹ... (ਜੋਸ਼ ਨਾਲ)
ਰੰਗ ਬਦਲੇਗਾ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲੇਗਾ...

ਦੂਲਾ : ਸਾਂਈਂ ਕੀ ਬੋਲੀ ਜਾਨੈ, ਲਗਦੈ ਭੰਗ ਦਾ ਅਸਰ ਸ਼ੁਰੂ
ਹੋ ਗਿਐ

ਸਾਂਈਂ : ਭੰਗ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਕ ਨਵੇਂ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਰੰਗ
ਦਾ ਅਸਰ ਹੋ ਰਿਹੈ

ਦੂਲਾ : ਨਵਾ ਰੰਗ, ਨਵਾਂ ਸੂਰਜ, ਇਹ ਕੀ ਭਕਾਈ ਮਾਰੀ
ਜਾਨੈ ਸਾਂਈਂ

(ਦੂਲਾ ਆਪਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਰੰਗ ਦਿਖਾਉਣ ਲਗਾ)

ਸਾਂਈਂ : ਹੋਵੇਗਾ ਤਮਾਸ਼ਾ, ਹੋਵੇਗਾ ਤਮਾਸ਼ਾ, ਮਹੱਲਾਂ ਦੇ
ਢਹਿਣ ਦਾ... ਹੱਕ...
ਬੇਗਮਾਂ ਦੇ ਵੈਣ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਕਤ ਆ ਗਿਆ...
ਹੱਕ...

ਦੂਲਾ : ਕੀ ਬੋਲੀ ਜਾਨੈਂ ਸਾਂਈਂ, ਕਾਬੂ ਰੱਖ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਅੰਦਰ-
ਖਾਤੇ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ... ਲਿਹਾਜ਼ ਕਰਾਂਗਾ... ਕਿਸੇ ਹੋਰ
ਨੇ ਸੁਣ ਲਿਆ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਗੱਢ
ਦੱਣਗੇ, ਸੂਫੀਆਂ ਦਾ ਕਿਥੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਨੇ
ਮੁਗਲ ਹਾਕਮ...

(ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਿਦ ਨਦੀਮ ਦਾ ਸ਼ਿਅਰ)

ਹਰ ਪਾਸੇ ਈਮਾਨ ਦੀ ਦੌਲਤ ਵੰਡੀ ਏ,
ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਹਰ ਮਨਸੂਰ ਨੂੰ ਸੂਲੀ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਛੱਡਿਆ ਏ,
ਮੌਲਵੀਆਂ ਤੇ ਕੁੱਝ ਦਰਬਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ

ਸਾਂਈਂ : ਸੱਚ ਕਦੇ ਨੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਬਦਾ... ਬਾਹਰ ਆ
ਜਾਂਦੇ- ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਤਕੜਾ ਹੋ ਕੇ

ਦੂਲਾ : ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਂਈਂ... ਜ਼ਰਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤਾਂ ਪਾਈਂ

ਸਾਂਈਂ : ਸੱਚ ਮਰ ਕੇ ਵੀ ਜੀਓਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੁਣਿਆਂ... ਹੋਰ

(ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਗੀਤ)

ਸੁਣ-ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ...

ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂੰ ਅੱਖੀਆਂ 'ਚੋਂ ਹੰਝੂ ਡੋਲ ਕੇ
ਕਿਉਂ ਸਿਦਕ ਤੋਂ ਹਾਰਿਆ ਤੂੰ
ਮੇਰੀ ਅੱਖੀਆਂ 'ਚ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਵੀਰਨਾ ਤੇਰੀ ਸੂਰਤ ਛੁੱਪ ਜਾਣੀ - (ਹਸਨਪੁਰੀ)

ਦੂਲਾ : ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਸਾਂਈ (ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇਧਰ ਓਧਰ
ਦੇਖਦਾ)

ਸਾਂਈ : ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਸੁਣਨਾ- (ਰੋਹ
ਵਿੱਚ)

ਸੁਣ- ਓਹਨਾਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਆ ਰਹੀ ਆਵਾਜ਼-
ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ
ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੰਧਾਂ ਵਿਚ ਚਿਣਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੇਰੇ
ਜ਼ਾਲਮ ਸੂਬੇ ਨੇ (ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਮਾਰ
ਪੈਸੀ- ਉਸ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਵੀ- ਜਿਸਨੇ ਤਮਾਸ਼ਾ
ਸਮਝ ਕੇ... ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ- ਹੁਣ
ਚੀਖਾਂ ਮਾਰੇਗੀ... ਪੁਕਾਰਾਂ ਕਰੇਗੀ... ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ
ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ...

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਗੀਤ :

ਰੋਜ਼ ਮਰਦਾ ਰੋਜ਼ ਸੜਦਾ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ
ਫਿਰ ਰਾਖ ਚੋਂ ਉੱਠ ਖੜਦਾ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ
ਬੇਸ਼ਕ ਨੀਹਾਂ ਚ ਚਿਣੇ, ਮੁੱਲ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਗਿਣੇ
ਮੈਂ ਅੱਜ ਵੀ ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ

ਦੂਲਾ : ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਲਗਦੈ ਸਾਂਈ... ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਸੀ
ਸੂਬੇ ਨੇ...ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਫੜਨ ਲਈ

ਸਾਂਈ : ਸੂਬੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿਥੇ ਫੜ ਹੋਣਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨੇ? ਉਸ ਤੋਂ ਤਾਂ
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਵੀ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ
ਇਸੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੌਤ ਹੋ
ਗਿਆ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ, ਉਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਦਦ

ਨਾਲ, ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨ ਹੋਇਆ- ਦੇਖ ਲੈ ਦੁਲਿਆ,
ਉਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖੇਡ ਵੀ ਨਿਆਰੇ ਨੇ...

ਦੂਲਾ : ਫਿਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖ਼ਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ
ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ?

ਸਾਂਈ : ਇਹ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ...ਇਹ ਖ਼ਾਨ ਵਜ਼ੀਰ ਇਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਰਿਆਇਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ
ਹੁੰਦੇ... ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਨਾਲ ਮੋਹ ਹੁੰਦੇ
ਦੁਲਿਆ...

ਵਕਫਾ...

ਦੂਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁੱਧ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ...

ਪਤਨੀ : ਸਾਂਈ ਜੀ ਸਲਾਮ

ਸਾਂਈ : ਜੀਉਂਦੀ ਰਹਿ, ਤੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਚਿਆ ਰਹੇਗਾ

ਪਤਨੀ : ਸਾਂਈ ਅੱਜ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼

ਦੂਲਾ : ਬਾਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਦੇ, ਚੁੱਪ
ਕਰ, ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਆ...ਚਪੜ ਚਪੜ...

ਸਾਂਈ : ਫਿਰ ਤਾਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਫਿਕਰ ਲਗਾ ਹੁੰਦਾ

ਦੂਲਾ : ਬੜ੍ਹਕਾਂ ਤੇ ਬੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਨੇ ਖਾਨ ਤੇ ਵਜ਼ੀਰ,
ਪਰ ਮੂੰਹਾਂ ਤੇ ਫਿਕਰ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ

ਸਾਂਈ : ਬੜ੍ਹਕਾਂ ਮਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲੱਗੂ
ਕਿਹੜਾ ਟਿੱਕੂ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਭੱਜੂ

ਪਤਨੀ : ਹਾਂ ਸਾਂਈ, ਨਵਾਬ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਗਮ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ
ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਏ
ਉਹਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਗ਼ਮ ਮਾਰ
ਰਿਹੈ,

ਸਾਂਈ : ਗੁਰੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਗ਼ਮ ਨਹੀਂ ਭੋਲੀਏ
ਆਪਣੇ ਖ਼ਾਵੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ, ਆ ਰਿਹਾ ਅਜ਼ਰਾਈਲ
ਮੌਤ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਪਤਨੀ : ਚੰਗੇ ਸੁਖਨ ਕਰੋ ਸਾਂਈ, ਤੁਸਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਤਰਾਹ ਈ

ਸਾਂਈ : ਕੱਢ ਛਡਿਆ ਈ
 : ਕੀ ਕਰਾਂ, ਵਿਧੀ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਹੈ: ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ
 ਪਰਿਵਾਰ ਖੇਰੂ ਖੇਰੂ ਹੋਇਆ ਇਹਨਾਂ ਖਾਨਾਂ ਕਰਕੇ,
 ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ, ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਕਰਕੇ।
 ਪਾਪ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵੱਢਣ ਦਾ ਵਕਤ ਆ ਗਿਐ,
 ਦੂਲਿਆ...

ਪਤਨੀ : ਬੇਗਮ ਸਹਿਬਾ ਤਾਂ ਸੁਣਿਐਂ ਟੋਡਰ ਮਲ ਜੀ ਦੇ
 : ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੀ
 ਐ, ਹੋਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਬਖਸ਼ਵਾ ਦਿਉ...

ਸਾਂਈ : ਹੁਣ ਭੁੱਲਾਂ ਬਖਸ਼ਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਗਿਐ, ਸਜ਼ਾ
 : ਪਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆਇਐ...
 ਖਾਨ ਵਜ਼ੀਰੇ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ
 ਵਜ਼ਾਇਆ
 ਠੰਢੇ ਬੁਰਜ ਚ ਕੈਦ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਹੇਠਾਂ ਸਖਤ ਪਹਿਰਾ
 ਲਾਇਆ
 ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਚਿਣ ਕੇ, ਮਾਸੂਮਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ
 ਕਰਾਇਆ
 ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਮਾਂ ਗੁਜ਼ਰੀ ਤਾਂਈ ਮੌਤ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿਚ
 ਸੁਲਾਇਆ
 ਹੁਣ ਨਾ ਮੁਆਫੀ, ਹੁਣ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆਇਆ
 ਹੁਣ ਨਾ ਮੁਆਫੀ, ਹੁਣ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆਇਆ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਅੱਠ

ਢੰਢੋਰਾ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਵਲੋਂ

ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ :

ਸੁਣੋ ਸੁਣੋ... ਸਭ ਆਮੋ ਖਾਸ ਸੁਣੋ
 ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਸੁਣੋ
 ਹੋ ਰਿਹੈ ਜਹਾਦ ਸੁਣੋ
 ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਡ ਲਿਆਵੋ
 ਉਠੋ ਮੁਗਲੋਂ ਟਕੂਏ ਚੁੱਕੋ
 ਇਕ ਰੁਪਈਆ ਇਕ ਸਿਰ ਚੁੱਕੋ
 ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਫਰ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ
 ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਢਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ
 ਇਨਾਮ ਜਗੀਰਾਂ ਇਥੇ ਪਾਉ
 ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜੇ ਮਰ ਜਾਓ
 ਜੰਨਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੂਰਾਂ ਹੰਢਾਓ

ਸਾਂਈ : ਕਿਉਂ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ...
 (ਚੀਖ ਕੇ)
 ਮਾਸੂਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਸਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ,
 ਦੋਜ਼ਖ ਮਿਲਣੀ ਏ... ਦੋਜ਼ਖ... !!!

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਰ : (ਤਲਵਾਰ ਕੱਢਕੇ) ਓ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾ ਸਾਂਈ...
 ਐਵੇਂ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਜਾਈਂ

ਸਾਂਈ : ਜਦ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਪਈ... ਫਿਰ ਹੋਵੇਗੀ-
 ਤਾ ਥਾ ਥਈ -ਤਾ ਥਾ ਥਈ-

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਈ ਨੂੰ ਮਾਰਨ
 ਲਈ ਵਧਦਾ... ਸਾਂਈ ਵੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਸਿਪਾਹ
 ਸਲਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ... ਨਿਰਭੈ ਹੋ

ਕੇ- ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ ਕੁੱਝ ਸੋਚ ਕੇ ਰੁੱਕ ਜਾਂਦਾ...

ਲੋਕਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ
ਆਵਾਜ਼ : ਉਇ ਕੰਮਜ਼ੋਰਾਂ ਤੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਉਤੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕਣ
ਵਾਲਿਆ...

ਲੋਕਾਂ 'ਚੋਂ ਦੂਜੀ
ਆਵਾਜ਼ : ਜਾ ਕੇ ਕਹਿ ਦੇ ਖਾਨੂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏ...

ਲੋਕਾਂ 'ਚੋਂ ਪਹਿਲੀ
ਆਵਾਜ਼ : ਆ ਰਿਹੈ ਹੈ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਬਣਕੇ ਮੌਤ
ਉਹਦੀ...

ਲੋਕਾਂ 'ਚੋਂ ਦੂਜੀ
ਆਵਾਜ਼ : ਤੇਰਾ ਖਾਨੂ ਹੁਣ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏ...

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ : (ਲੋਕਾਂ ਵਲ ਤਲਵਾਰ ਕਰਕੇ) ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਓਧਰ...
ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ... (ਸਿਪਾਹੀਓ ਬੰਦੀ ਬਣਾਉ)... ਇਸ
ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ...

ਸਾਂਈਂ : ਭੋਲਿਆ ਕਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਕੈਦ ਹੋਈ ਏ- ਓ ਵੀ
ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼- ਸੋਚ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਰਹੀ ਏ...
ਅਜ਼ਾਦ ਸੋਚਾਂ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਕੈਦ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋਲ
ਸਿਪਾਹ-ਸਲਾਹ?

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ : (ਸਾਂਈਂ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਪਰ ਪਰਤ ਕੇ) ਕੌਣ ਹੈ
ਓਧਰ- ਜਾਉ-ਦੇਖੋ

ਦੂਜਾ : ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ... ਜਨਾਬ ਏਧਰ!!

ਸਿਪਾਹੀ : ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਸਿਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਨੇ...??

ਦੂਜਾ : ਇਹ ਤਾਂ... ਬਸ ਸਿਰ ਹੀ ਹਨ... ਜਨਾਬ, ਬੰਦਿਆਂ
ਦੇ ਧੜਾਂ 'ਤੇ... ਉੱਗੇ ਹੋਏ ਸਿਰ... ਤੇ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਸਿਰਾਂ 'ਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ...
ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ...!!! ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਹ ਵੀ ਡਰਦੇ
ਡਰਦੇ ਭਰਦੇ ਨੇ...!!!

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ : ਫਿਰ ਓਹ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਥੋਂ ਆਈ?
ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਦਏ ਸੁਣਾਈ?

ਸਾਂਈਂ : ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਡਰ ਚੋਂ
ਨਿਕਲਦੀ ਐ... ਇਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ
ਕਾਤਲਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣੇਗੀ।

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ : ਬੰਦੀ ਬਣਾਉ ਸਾਂਈਂ ਨੂੰ... ਇਹ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖ
ਪੂਰਦਾ...
ਸਬਕ ਸਿਖਾਓ ਹਰ ਓਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ... ਜੋ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ
ਘੂਰਦਾ...

ਸਾਂਈਂ : ਇਹ ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ- ਇਹ
ਆਵਾਜ਼ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ... ਇਹ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਚੋਂ
ਨਿਕਲ ਕੇ--ਫਿਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਉੱਠਦੀ ਹੈ... ਤੇ-
ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ... ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ... ਪੁਕਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ
ਹੈ...!!

(ਸਿਪਾਹੀ ਸਾਂਈਂ ਨੂੰ ਧੱਕੇ ਤੇ ਧੱਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੇ
ਸਾਂਈਂ ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ... ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ... ਪੁਕਾਰਦਾ
ਜਾ ਰਿਹਾ...

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ : (ਪੂਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ) ਮੈਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਮਿਟਾਉਣਾ
(ਸਾਂਈਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ) ਤੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਹਮੇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ
“ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾਉਣਾ”

ਸਾਂਈਂ : ਓ ਕਮਲਿਆ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ...
ਓ ਤਾਂ ਹਵਾ 'ਚੋਂ ਸ਼ੂਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਨੇ ਤੀਰਾਂ ਵਾਂਗ...
ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਵੱਜ ਕੇ ਛਪਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ...
ਪਾਣੀ ਤੇ ਵਾਹੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਵਾਂਗ...

ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਹ : (ਪੂਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਈਂ ਦੇ ਖੰਜਰ ਮਾਰਦਾ)... ਆ ਲੈ ਸਾਂਈਂ
(ਕਹੋਧਮਈ ਹਾਸਾ ਹੱਸਦਾ ਬੋਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ)
ਹੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦਾ ਹਮੇਤੀ ਐਥੈ... ਹੈ ਕੋਈ...
ਸਾਂਈਂ : (ਮਰਦਾ ਹੋਇਆ) ਸਿੱਖਾਂ ਕਦੇ ਮੁੱਕਣਾ ਨਹੀਂ-
ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁੱਕਣਾ ਨਹੀਂ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਖਾਲੀ ਖਵਾਬ ਨੇ
ਓ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਠੀਆਂ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ
ਓ ਭੂਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੇ

ਸਿੱਖ ਹੀ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੇ...
 ਸਿਪਾਹ ਸਲਾਰ : (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ) ਲੈ ਜਾਓ ਇਸ ਨੂੰ...
 (ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੱਸਦਾ)
 ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਡਰ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹੈ...

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਵਾਰ
 ਵਾਰ ਆਵਾਜ਼ : ਸ਼ਹਿਰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਲਗਦੈ
 ਜ਼ੋਰ ਖਾਨੂੰ ਦਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਲਗਦੈ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਨੌ

ਲੋਕ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜਹਾਦ 'ਚ ਜਾ ਰਹੇ
 ਨੇ।

ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਸਲਾਮ ਭਾਈ ਤਿਆਰੀ ਆ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਨਵਾਬ ਸਾਅਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆ ਗਿਆ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਜਹਾਦ ਤੇ ਜਾਣੈ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਣਾ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖ ਸੁੱਕਾ ਕੋਈ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਲਗਣ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤੁੱਕਾ ਕੋਈ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਵਜ਼ੀਰ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਕਰਨੀ ਜੰਗ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਾਇਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਘੋੜੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਕਵਾਇਦ ਹੋਵੇਗੀ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਪੈਦਲ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਵਾਇਤ ਹੋਵੇਗੀ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਤੀਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵੱਡੇ ਤੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਆਉਣਗੇ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਕੋਈ ਨੇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਮਾਰੂ ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਵਾਹੁਣਗੇ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਸੂਬਾ ਖਿੱਚਦਾ ਤਿਆਰੀ ਸਿੱਖ ਕੁੱਟ ਲੈਣੇ ਨੇ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਬਚੇ ਖੁਚੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਹੀ ਲੁੱਟ ਲੈਣੇ ਨੇ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਜਹਾਦੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਉਣਗੇ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਕਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਹੀ ਮਿਟਾਉਣਗੇ
 ... ਵਕਫਾ... ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ...
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਉਏ ਜਹਾਦੀਆ... ਓਧਰ ਵੇਖ ਸਿੱਖੜੇ ਹੀ ਸਿੱਖੜੇ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਐਨੇ ਕਾਫ਼ਰ- ਚੱਲ ਮੁੜ ਸਰਹਿੰਦ ਵਲ, ਮਾਰੇ ਜਾਂਵਾਂਗੇ
 ਪਹਿਲਾ ਜਹਾਦੀ : ਜੇ ਸਿੱਖੜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਆ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਤਾਂ
 ਬੋਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣੀ
 ਦੂਜਾ ਜਹਾਦੀ : ਸੂਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਆ ਸਿੰਘ ਐਨੇ ਕਿਥੋਂ
 ਆ ਗਏ

ਦੋਨੋਂ ਜਹਾਦੀ : ਚੱਲ ਦੱਸੀਏ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂ
ਮੇਲੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਆ
... ਹਨੇਰਾ... ਚਾਨਣ

ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਸਿੰਘਾਂ
ਦੀ ਆਵਾਜ਼ : ਓਇ ਖਾਂ ਤੂੰ! ਹੁਣ ਹੋਸਲੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਦੇਖ ਜਰਾ
ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੰਝ ਮੌਤ ਵਾਲੀ ਘਰ ਤੇਰੇ
ਆਖ ਭਾਬੀ ਬੇਗਮ ਨੂੰ, ਉੱਠ, ਤੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੇਕ ਜਰਾ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਦਸ

ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ
ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਲੋਕ ਭੱਜੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ:

ਬਾਬਾ : ਓ ਕਿਧਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ... ਓ ਕਿਧਰੋਂ ਆ ਰਹੇ ਓ ਕੀ ਹੋ
ਗਿਐ ਤੁਹਾਨੂੰ... ਓ ਕੁੱਸ਼ ਤਾਂ ਕਹੋ... ਕਿਧਰੋਂ ਕਿਧਰ
ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ??

ਲੋਕ : ਸਾਨੂੰ ਜਾਨ ਤੇ ਬਣੀ ਆਂ... ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਹੋ?

ਬਾਬਾ : ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਦੂਰ ਨੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਡਰ ਗਏ
ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ ਦਸਤੂਰ ਨੇ... ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਡਰ
ਗਏ

ਲੋਕ : ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਰੀ ਉਤਰੇ ਸਾਧਾ... ਜਦ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਹੱਲਾ
ਹੋਇਆ
ਸਭ ਦੇ ਹੋਣੇ ਕੁਤਰੇ ਸਾਧਾ... ਕਿਥੋਂ ਭੁੱਲਿਆਂ ਫਿਰਦਾ
ਸਾਧਾ?

ਬਾਬਾ : ਦੁਰ-ਫਿੱਟੇ ਮੂੰਹ... ਐਨਾ ਡਰ ਗਏ

ਲੋਕ : ਲਾਹਨਤ ਐਵੇਂ ਪਾ ਨਾ ਬਾਬਾ, ਜਾਹ ਰਹਿਮਤ ਮੰਗ
ਅਲਾਹ ਤੋਂ
ਬੰਦੇ ਤੋਂ... ਬਚਾਅ ਓ ਬਾਬਾ... ਬੰਦੇ ਤੋਂ- ਬਚਾਅ ਓ
ਬਾਬਾ-

ਬਾਬਾ : ਐਸੀ ਕੀ ਹੈ ਕਰਾਮਾਤ ਓਸਦੀ, ਘਰ ਘਰ ਪੈਂਦੀ
ਬਾਤ ਓਸਦੀ
ਤਾਜਾਂ ਅਤੇ ਨਵਾਬਾਂ ਕੋਲੋਂ ਝੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਬ
ਓਸਦੀ

ਲੋਕ : ਬੇਪਰਵਾਹ ਓਹ ਪਾਣੀ ਹੜ੍ਹਦਾ
ਜਿਧਰ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਆਪਣਾ ਕਰਦਾ

ਬਾਬਾ : ਟੋਏ ਟਿੱਬੇ ਪੱਧਰੇ ਕਰਕੇ
 ਸਭ ਨੂੰ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਕਰਦਾ
 ਫਿਰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਯਾਰ ਹੈ ਬੰਦਾ
 ਬੰਦਾ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੋਵੇ ਦਾਰੂ
 ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਬੰਦਾ
 ਜ਼ਾਲਮ ਕਾਤਲ ਖ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
 ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਤਲਵਾਰ ਹੈ ਬੰਦਾ
 ਲੋਕ : ਸੁਣਿਆਂ ਬੰਦਾ ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ
 ਆਕੜ ਸਭ ਦੀ ਕੱਢੀ ਜਾਵੇ
 ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੇ
 ਵੱਡੇ ਜਾਬਰ ਵੱਢੀ ਜਾਵੇ
 ਪਰ ਆਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇ,
 ਲੁੱਟ ਦੀ ਦੌਲਤ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇ...
 ਬਾਬਾ : ਹੱਸਦਾ ਹੈ...ਵਾਹ! ਵਾਹ!
 ਲੋਕ : ਚਲ ਤੁਰ ਬਾਬਾ ਆਪਾਂ ਚਲੀਏ
 ਹੁਣ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਉਂਣੀ,
 ਨਾਨੀ ਚੇਤੇ ਆਉਂਣੀ ਸਭ ਨੂੰ
 ਜਦ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੋਣੀ ਲੋਣੀ
 ਬਾਬਾ : ਉਸਦੀ ਰਹਿਮਤ ਜੇ ਲੈਣੀ ਹੈ
 ਭੱਜਣਾ ਛੱਡੋ ਸੱਜਣਾ ਸਿੱਖੇ
 ਡਰ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੇ ਮਿਟਣਾ ਨਾਹੀਂ
 ਸੱਚ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਕੇ ਰੱਜਣਾ ਸਿੱਖੇ
 ਛੱਡ ਦਿਉ ਕੂੜ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਨਾ
 ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਗੱਜਣਾ ਸਿੱਖੇ
 ਨੀਂਦਰ ਵਿਚ ਹੈ ਉਮਰ ਲੰਘਾਈ
 ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜਗਣਾ ਸਿੱਖੇ
 ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜਗਣਾ ਸਿੱਖੇ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਗਿਆਰਾਂ

ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਫਿਊਡਲ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਸਰ
 ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬੰਦੇ
 ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ

ਪਹਿਲਾ : ਬੜਾ ਅਜੀਬ ਵਕਤ ਹੈ
 ਦੂਜਾ : ਡਰ ਦਾ ਮਹੌਲ ਹੈ
 ਔਰਤ : ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਵੀ ਘਾਉਂ ਮਾਉਂ ਹੁੰਦਾ,
 ਦਹਿਲ 'ਚ ਜਿਵੇਂ ਹੌਲ ਜਿਹਾ ਪੈਂਦਾ
 ਪਹਿਲਾ : ਓ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਰ ਵਿਚ ਹੀ ਤਾਂ ਜੀਵੇਂ ਹਾਂ,
 ਬੇ-ਪੱਤ ਹੋ ਕੇ...
 ਔਰਤ : ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੇ ਤਾਂ
 ਡਰ ਡਰ ਕੇ ਜੀਣੈਂ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿਚ
 ਖੌਫ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਜੰਮਦੇ...ਜੋ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ
 ਡਾਹਢਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ,
 ਕੰਮਜ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੇ,
 ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ
 ਦੂਜਾ : ਡਰ ਵਿੱਚ ਜੀਣਾ ਸਾਡੀ ਆਦਤ ਬਣ ਗਈ ਆ...
 ਇਹ ਕਾਹਦਾ ਜੀਣਾ,
 ਬੇਜਾਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ-
 ਅਰਥਹੀਣ-ਬੇਮਤਲਬ
 ਔਰਤ : ਕਦੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਦਾ ਡਰ--
 ਕਦੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਤਰੇ ਹੋਏ ਛੋਕਰਿਆਂ ਦਾ
 ਪਹਿਲਾ : ਚਲੋ ਛੱਡੋ ਇਹਨਾਂ ਨਵਾਬਾਂ ਨੂੰ
 ਔਰਤ : ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਿਆਂ ਦੇ ਖਵਾਬਾਂ ਨੂੰ
 ਦੂਜਾ : ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾਂ

ਉਹਦੇ ਟੁੱਕੜਿਆਂ ਤੇ ਪਲਦਾਂ
 ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਮ ਭਰਦਾਂ
 ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਲੂਣ ਖਾਧਾ ਹੈ, ਨਮਕ ਹਰਾਮੀ ਕਰ ਨਹੀਂ
 ਸਕਦਾ
 ਮਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਿੱਛੇ ਪੈਰ, ਧਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ...

ਪਹਿਲਾ : ਤੂੰ ਉਹਦੇ ਟੁੱਕੜਿਆਂ ਤੇ ਪਲਦੈਂ,
 ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਜੁਲਮ ਕਰਨ ਲਈ
 ਨਵਾਬ ਖ਼ਾਤਿਰ ਜੀਣ ਲਈ ਨਵਾਬ ਖ਼ਾਤਿਰ ਮਰਨ
 ਲਈ ?
 ਤੇਰਾ ਆਪਾ ਕਿਥੇ, ਈਮਾਨ ਕਿਥੇ ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਕਿਥੇ
 ???

ਔਰਤ : ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਮੂੰਹ ਦਿਖਾਏਂਗਾ?
 ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਤੇ ਨਵਾਬ ਕਰਦੇ ਨੇ...
 ਸਾਡੀ ਕਮਾਈ ਲੁੱਟਦੇ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਭਰਦੇ ਨੇ

ਪਹਿਲਾ : ਸਾਡੀਆਂ ਹੀ ਇਜ਼ਤਾਂ ਲੁੱਟ ਕੇ,
 ਬਖਸੀਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਮੋੜ ਦਿੰਦੇ ਨੇ
 ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਸਾਡਾ ਉਹ ਤੋੜ ਦਿੰਦੇ ਨੇ
 ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਜੂਠ ਤੇ ਪਲੀਏ...
 ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ ਹੋਈਏ?
 ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ...
 ਸਿਰਾਂ 'ਚ ਗੰਦ ਢੋਈਏ?

ਦੂਜਾ : ਤੂੰ ਕਮਲਾ ਹੋ ਬੈਠਾ ਏਂ
 ਲਗਦੈ ਬੰਦੇ ਦੇ ਰੋਅਬ ਨੇ
 ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਡਰ ਭਰ ਦਿੱਤੇ
 ਤੂੰ ਆਪਾ ਖੋਹ ਬੈਠਾ ਏਂ
 ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੋ ਬੈਠਾ ਏ।... ਜ਼ਰਾ ਬੱਚ ਕੇ ਰਹੀਂ...

ਔਰਤ : ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ- 2

... ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇ...
 ਜੋ ਆਪਾ ਖੋਹ ਬੈਠੇ ਨੇ
 ਬੰਦੇ ਦੇ ਹੋ ਬੈਠੇ ਨੇ...ਹਾਂ ਹਾਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਹੋ ਬੈਠੇ ਨੇ... 2
 ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਔਰਤ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ:
 ਮੁਗਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
 ਐਡੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
 ਜਿਸਦੇ ਮੁਹਰੇ ਨਾ ਕੋਈ ਅੜਦਾ
 ਜਿਥੇ ਜ਼ੋਰ ਜੁਲਮ ਦਾ ਡੰਡਾ ਚਲਦਾ
 ਉੱਚੀ ਧੌਣ ਜਿਸਦੀ ਹੋਈ
 ਉਹ ਧੌਣ ਧੜ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਈ
 ਓਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਇਹ ਬੰਦਾ (ਬਹਾਦਰ)
 ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ
 ਮੁਗਲ ਫੌਜ ਨੂੰ ਮਾਰ ਭਜਾਉਂਦਾ
 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ
 ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜੀਣਾ ਸਿਖਲਾਉਂਦਾ
 ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ
 ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
 ਹਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
 ਤਾਂਹੀਉਂ ਅੱਜ ਦਾ ਆਮ ਇਹ ਬੰਦਾ
 ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
 ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
 ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਬਾਰਾਂ

ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ

ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਸਤਨਾਮੀਏ ਦੇ ਚੇਲੇ ਵੀ ਹੁਣ ਭੱਜੇ ਫਿਰਦੇ ਆ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਉਹ ਤਾਂ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਬੜੇ ਆਕੜ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸੁਣਿਐਂ “ਨਰਲੋਕ” ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਨਾਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਤੇ ਡਾਕੂਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਾ ਲਾਇਆ
ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ... ਬੜਾ ਲੁੱਟਦੇ ਸਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਤੇ ਡਾਕੂ ਬਾਬੇ।
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਇਕੱਲਾ ਲੁੱਟਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉਹ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤੀਮੀਆਂ ਵੀ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖੀ ਫਿਰਦੇ ਸਨ।
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਭੋਲੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਡਰਦੇ, ਰੋਟੀ ਖਾਤਿਰ, ਇਜ਼ਤ ਖਾਤਿਰ ਸਭ ਲੁਟਾ ਧਰਦੇ।
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਐਥੇ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਚੋਰ ਬਾਬੇ ਵੀ ਬੜੇ ਤੇ (ਤੀਜੇ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ) ਲੁੱਟ ਹੋਣ ਲਈ ਘੁੰਗੂ ਵੀ ਬੜੇ
ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ	:	(ਔਰਤ ਵਲ) ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਲਾ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਚੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਬੜਾ ਔਖਾ, ਦੇਖੀਂ... ਤੂੰ ਬੱਚ ਕੇ ਰਹੀਂ...
ਔਰਤ	:	ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਂ ਮੈਂ...ਤੂੰ ਬਚੀਂ...
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਇਹ ਤਾਂ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਕਰਮਯੋਗੀ ਯੋਧਾ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਚਾਲ-ਚੱਲਣ ਦਾ ਪੱਕਾ- ਲਾਵੇ ਠੱਗ ਬਾਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਾ
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿੱਚੀਆਂ ਮਰੋੜੇ

ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਮਣਕੇ ਧੋਣਾਂ ਦੇ ਤੋੜੇ
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਚੋਂ ਕੱਢ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਸੁੱਚੇ ਜੀਵਨ ਵਲ ਤੋਰੇ
ਔਰਤ	:	ਇਜ਼ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋੜੇ
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	“ਨਰਲੋਕ” ਦੇ ਸੋਧੇ ਤੋਂ ਐਸਾ ਡਰਿਆ ਹਿਸਾਰ ਸ਼ਹਿਰ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਆ ਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਭਈ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਰਿਉ ਰਹਿਮ ਨਾ ਢਾਹਿਉ ਐਵੇਂ ਕਹਿਰ
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਮੁਆਫ਼ੀਆਂ ਮੰਗ ਲਈਆਂ ਤੇ ਬਚ ਗਏ...
ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਹੁਣ ਟੋਹਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਬਹਿ ਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਲਿਖ ਭੇਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਪਿੰਡਾਂ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆ ਨੂੰ, ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਮੋਹਤਬਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਵਕਤ ਆ ਗਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਰਲ਼ ਜਾਉ
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ਾਬਰਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਖੜ ਜਾਉ
ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਜੂਹਲਾ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਲੜ ਜਾਉ
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ--ਜੋ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ...ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਔਰ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਸੋਧ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ
ਇਕ ਬੰਦਾ	:	ਸੋਨੀਪਤ ਤੇ ਕੈਥਲ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ	:	ਸਮਾਣਾ, ਜਲਾਲੂਦੀਨ ਜਲਾਦ ਵਾਲਾ ਸਮਾਣਾ - ਜਿਸ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ -ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ...ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ...
ਇਕ ਔਰਤ	:	ਸ਼ਾਸਲ ਬੇਗ ਤੇ ਬਾਸ਼ਲ ਬੇਗ ਵਾਲਾ ਸਮਾਣਾ- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੇ ਮਾਸੂਮ ਬੇਹੋਸ਼ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ

ਦਾ ਕੰਧਾਂ ਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ...

ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ : ਅਲੀ ਹੁਸੈਨ ਵਾਲਾ ਸਮਾਣਾ- ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੁਰਾਨ-ਏ-ਪਾਕ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਖਾਧੀਆਂ...ਫਿਰ

ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ : ਜਿਸਨੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰੂ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਖੈਰੂ ਖੈਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ... ਸੈਂਕੜੇ ਬੇਕਸੂਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ

ਇਕ ਔਰਤ : ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਚਮਕੌਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਇਸੇ ਸਰਹੰਦ ਵਿਚ ਤੇ ਮਾਂ ਗੁਜਰੀ ਵੀ ਇਥੇ ਗੁਜਰੀ...

ਪਹਿਲਾ ਬੰਦਾ : (ਜੋਸ਼ ਨਾਲ)ਅੱਜ ਜੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਮਾਣਾ ਸਾੜ ਕੇ ਨੇਸਤੂ ਨਾਬੂਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਲੋਕੋ... ਤਾਂ ਕੋਈ ਰੋਸ ਨਹੀਂ...ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ

ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ : ਸ਼ਾਹਬਾਦ ਮਰਕੱਢਾ ਦੇ ਰੰਗੜਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਢੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਲੀਆ ਮੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਨੇ...

ਔਰਤ : ਹਾਏ! ਹਾਏ! ਸਢੇਰੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ, ਉਥੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਗਾਹ ਸੀ

ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ : ਪੀਰ ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਭੰਗਾਣੀ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ 700 ਚੇਲੇ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਸਢੇਰਾ ਕਿਉਂ ਸਾੜਿਆ?

ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ : ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੀ ਉਸਮਾਨ ਖਾਨ ਨੇ ਪੀਰ ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਬਦਲੇ, ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ

ਔਰਤ : ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਸਢੇਰੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਗੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਉਸਮਾਨ ਖਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰਦੇ ਸਾੜਨ ਦੀ ਵੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ

ਦੂਜਾ : ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜੀਉਂਣ ਦਾ ਚੱਜ ਲੋਕੋ ਨਾ

ਮਰਨ ਦਾ...

ਪਹਿਲਾ : ਤਾਂ ਹੀਂ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਹਵੇਲੀਆਂ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰ ਗਰੀਬਾ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ-ਉਸਮਾਨ ਖਾਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋੜਮੇ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕੀਤਾ

ਔਰਤ : ਲੋਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਾਬਰ ਉਸਮਾਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਜਾਇਜ਼... ਉਸਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਹੀ... ਕੋਈ ਗ਼ਮ ਨਹੀਂ

ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ : ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਕੇ ਜੋ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ

ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ : ਅੱਜ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਜਾਬਰਾਂ ਨਾਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇ ਲੋਕ ਨਾਇਕ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ

ਔਰਤ : ਮੁਖਲਿਸ ਗੜ ਦੀ ਕੱਚੀ ਗੜੀ ਹੁਣ ਲੋਹ ਗੜ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਲੋਕ ਹੁਣ ਨਿਆਂ ਲਈ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਨਵਾਬ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੋਹ ਗੜ ਵਾਲੇ ਸਰਦਾਰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਵਲ ਤੱਕਦੇ ਹਨ

ਪਹਿਲਾ ਬੰਦਾ : ਜਿਹੜੇ, ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਦੇ ਜੈਕਾਰੇ, ਰਾਤ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸੁਣਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਰਾਤ ਗੂੰਜਦੇ ਨੇ

(ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੈਕਾਰੇ ਹਨ)

ਔਰਤ : ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਧਮਕ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਮਹੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਹਿਲਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ : ਸਰਹੰਦ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੁੱਤੇ ਰੌਂਦੇ ਨੇ... ਲੋਕ ਡਰਦੇ ਨੇ

ਤੀਜਾ ਬੰਦਾ : ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਤੇ ਖਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵੀ ਦਹਿਲ ਚੁੱਕੇ ਨੇ

ਔਰਤ : ਬੇਗਮਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਤਸਬੀ ਫੇਰਦੀਆਂ ਮੰਨਤਾਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਨੇ

ਪਹਿਲਾ ਬੰਦਾ : ਸੁਣਿਐਂ ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਮੌਤ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ
ਲਗਦੈ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤਸਬੀਆਂ ਪਰਚਿਆਂ ਤੇ ਟੂਹਣੇ
ਟਾਮਣਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚਲਣੇ... ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੱਪੜ
ਚਿੜੀ ਵਾਲੇ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਫੈਸਲਾ
29 ਵੈਸਾਖ 1769 ਨੂੰ

ਜੰਗ ਦਾ ਬਿਗਲ
ਵਜਦਾ : ਹੁਣ ਤੀਰਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ
ਹੁਣ ਵੀਰਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ
ਕੋਈ ਮੰਨਤ ਮਨੌਤ ਨਾ ਫਲਣੀ
ਟੂਣਾ ਜਾਦੂਗਿਰੀ ਨਾ ਚਲਣੀ
ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟ ਹੈ ਵੱਜਣੀ
ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟ ਹੈ ਵੱਜਣੀ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਤੇਰਾਂ

ਚੱਪੜ ਚਿੜੀ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਘੋੜਿਆ ਦੀਆਂ
ਟਾਪਾਂ

ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖੜਖੜ ਥੜਤੜ ਕੜਕੜ

ਭੱਜੋ ਲੋਕੋ ਬੱਚ ਲਉ ਲੋਕੋ

ਦੌੜੋ ਲੋਕੋ ਫੜ ਲਉ ਲੋਕੋ, ਛੱਡ ਦਉ ਲੋਕੋ

ਮਾਰੋ, ਭੱਜੋ, ਦੌੜੋ, ਬਚੋ, ਗਟ-2, ਗਟ-2

ਬੰਦਾ ਆ ਗਿਆ, ਬੰਦਾ ਆ ਗਿਆ

ਮਾਰੋ, ਭੱਜੋ, ਦੌੜੋ, ਬਚੋ, ਗਟ-2 ਗਟ-2

ਸੁੱਚਾ ਨੰਦ (ਵਰਗਾ ਬੰਦਾ) ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਂਦਾ... ਸਾਹੋ
ਸਾਹ

ਮਾਰੋ, ਭੱਜੋ, ਦੌੜੋ, ਬਚੋ, ਗਟ- 2, ਗਟ-2

ਮੈਂ...ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਉ

ਮੈਂ ਲੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ,

ਲੜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਮਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਮਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ

ਮਾਲਕ ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਨੂੰ

ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਛੱਡ...

ਭੱਜ ਆਇਆਂ ਹਾਂ?

ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਡਰ ਲਗਦੈ

ਮੈਂ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਮਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਆਵਾਜ਼

: ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ੇਰ ਖਾਨ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਵੱਜੀ... ਮਾਰਿਆ
ਗਿਆ

ਸੁੱਚਾ ਨੰਦ

: ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ...
ਮੈਂ ਬਚ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ,

ਮੈਂ ਬਚ ਗਿਆ...ਹਾ ਹਾ ਹਾ -

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ

(ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਸੁੱਚੇ ਨੰਦ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਜਾਣ ਕੇ ਬੰਨ

ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)

ਆਵਾਜ਼ : ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ
ਹੋਰ ਅਵਾਜ਼ : ਖਾਨ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਨੇਜ਼ੇ 'ਚ ਟੰਗ
ਲਿਆ
ਅਵਾਜ਼ਾਂ : ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਦੇ ਹਾਥੀ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ
ਨੇਜ਼ੇ ਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਜੜ੍ਹ ਕੇ
ਸਿੰਘ ਆ ਰਹੇ ਨੇ...
ਸਿੰਘ ਆ ਰਹੇ ਨੇ...
ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਭੱਜ ਗਈਆਂ ਨੇ
ਮੁਗਲ ਸਲਤਨਤ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ
ਸਿੰਘ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ
ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਲ ਭੱਜ
ਗਿਆ
ਸਰਹੰਦ ਸਾੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
ਸਰਹੰਦ ਮਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
ਸਰਹੰਦ ਹਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
ਸਰਹੰਦ ਹਾਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
ਸਰਹੰਦ ਹਾਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
ਸਰਹੰਦ ਫਤਹਿ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
ਸਰਹੰਦ ਫਤਹਿ
ਸਰਹੰਦ ਫਤਹਿ
ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
(ਬੰਦਾ ਆ ਗਿਆ ਬੰਦਾ ਆ ਗਿਆ)
ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
ਜੈਕਾਰੇ ਗੂੰਜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ...

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਚੰਦਾਂ

ਸਰਹੰਦ ਫਤਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਜਿੱਤ ਦਾ ਢੰਢੋਰਾ

ਸੁਣੋ... ਸੁਣੋ... ਸੁਣੋ

ਸਭ ਆਮੋ ਖਾਸ ਸੁਣੋ

ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਜੇਠ ਪਹਿਲੀ 1769 ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਰਹੰਦ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਜਰਨੈਲ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਸਰਦਾਰ

ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਸਰਹੰਦ ਵਿੱਚ ਮੁਗਲੀਆ ਹਕੂਮਤ ਖਤਮ ਤੇ

ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦਾ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਾ-ਹਕੂਮਤ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਜਰਨੈਲ

ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਸਰਦਾਰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ

ਸਭ ਆਮੋ ਖਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ:

1. ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
2. ਹਿੰਦੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ
3. ਸਭ ਦੀ ਜਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
4. ਕਿਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਲੁੱਟੀ ਜਾਵੇਗੀ
5. ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਾਂ ਭੈਣ ਜਾਂ ਧੀ ਨਾਲ ਦੁਰ-ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਨਾ ਭੈੜੀ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਔਰਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਐਸਾ ਕਰੇਗਾ ਸਜ਼ਾ ਪਾਵੇਗਾ
6. ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਔਰਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਜਾਤ ਧਰਮ ਜਾਂ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਣ।
7. ਹੱਲ ਵਾਹਕ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8. ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਜਾਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਬਰ ਤੇ ਜਰਵਾਣਿਆਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੋਵੇਗਾ।
9. ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸਾਰੇ ਕੌਮੀ ਮਸਲੇ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ, ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਥੱਲੇ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।
10. ਸਭ ਆਮੋ ਖਾਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੌਮੇ-ਉਲਮ ਵਲੋਂ ਲਾਗੂ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਸੁਣੋ-- ਸੁਣੋ-- ਸੁਣੋ
ਸਭ ਆਮੋ ਖਾਸ ਸੁਣੋ
ਜਿੱਤ ਜੈਕਾਰੇ (ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਿਲਕਾਰੇ)
- ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦੇ ਜੈਕਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗੂੰਜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ--
ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ : ਇਨ ਗਰੀਬ ਸਿਖਨ ਕਉ ਦਊ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਫੋਡ-ਆਊਟ

ਝਾਕੀ ਨੰਬਰ ਪੰਦਰਾਂ

- ਥੱਚੇ ਤੇ ਟੀਚਰ ਵਾਪਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:
- ਟੀਚਰ : ਹਾਂ ਬਈ ਬੱਚਿਓ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਇਕ ਇਕ ਦੋ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੋ ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਿਆਂ?
- ਪਹਿਲਾ : ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ,
- ਦੂਜਾ : ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ
- ਤੀਜਾ : ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ
- ਚੌਥਾ : ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈਮਾਣ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਸਿਖਾਇਆ
- ਪੰਜਵਾਂ : ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨਿਆਂ
- ਛੇਵਾਂ : ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਮੁਗਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਤਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ
- ਟੀਚਰ : ਲਾਉ ਫਿਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜੈਕਾਰਾ : “ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ”
- (ਥੱਚੇ ਪਿਛੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)
ਹਨੇਰਾ...ਚਾਨਣ
- ਟੀਚਰ : (ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ)
ਅਜੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ:
(ਅੱਗੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪਾਤਰ ਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ 'ਤੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ)
- ਪਹਿਲਾ : ਕੀ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ

ਕੁੱਝ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ?

ਦੂਜਾ : ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਾਜਨੀਤਕਾਂ ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਖੇਡ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ?

ਤੀਜਾ : ਕੀ ਸਾਡੀ ਵੋਟ ਸਮਾਜ ਦੇ ਓਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਜਿਹਨਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ?

ਚੌਥਾ : ਕੀ ਅਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਲ ਰਹੇ ?

ਪੰਜਵਾਂ : ਕੀ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖ਼ਾਨਾਂ ਝੂਠੇ ਨੰਦਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਜੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਐਸ਼ਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਛੇਵਾਂ : ਕੀ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਯੋਧੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ?

ਪਹਿਲਾ : ਆਉ ਕੌਮ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰੋ,
ਸਰਦਾਰੋ, ਨੌਜਵਾਨੋ ਜਾਗੋ,
ਜਾਗੋ ਲੋਕੋ, ਜਾਗੋ ਸਿੰਘੋ, ਜਾਗੋ ਸਿੱਖੋ
ਇਕ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੇ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਥਾਪੜਾ ਲੈ ਕੇ
ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਰੋਬਰ
ਲੋਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਸਾਧਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਧੰਨ ਦੌਲਤ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੇ
ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ
ਆਮ ਤੇ ਬੋੜੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ
ਆਪ ਜੰਗੀ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ...--
ਮੁਗਲਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ

“ਸਿੱਖ ਰਾਜ” ਜਾਣੀ ਕੇ “ਹਲੇਮੀ ਦਾ ਲੋਕ ਰਾਜ”
ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ
ਲੋਕ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸਵੈਮਾਨ ਭਰਿਆ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਸਿਖਾਇਆ
ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਖਸ਼ੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ
ਤੜਫ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ
ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇ ਕੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹੋਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੇ ਕਿਵੇਂ??
ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਕੇ (ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਨੇ)...

—ਇਕ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ—

ਪਹਿਲਾ : ਪਰ ਅੱਜ ਫਿਰ ਲੋਕ ਤਾਕਤੋਂ ਹਾਰ ਰਹੀ ਹੈ... ਕਿਉਂ?

ਦੂਜਾ : ਅੱਜ ਮਾਨਵੀ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬੇ-ਕਦਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ... ਕਿਉਂ?

ਤੀਜਾ : ਧੀਆਂ ਕੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ... ਕਿਉਂ?

ਚੌਥਾ : ਕਿਸਾਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਫਾਹਾ ਲਾ ਲਾ ਮਰਦੇ ਹਨ... ਕਿਉਂ?

ਪੰਜਵਾਂ : ਨੌਜਵਾਨ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਾਂ ਡਰੱਗ ਢੋਂਦੇ ਫੱਸਦੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜਦੇ ਮਰਦੇ ਹਨ... ਕਿਉਂ?

ਛੇਵਾਂ : ਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਕਈ ਲੀਡਰ ਅਹਿਲਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਡਰੱਗ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੌਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹਨ...ਕਿਉਂ?

ਸੱਤਵਾਂ : ਪੰਜਾਬ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਅੱਜ ਕਿਉਂ ਸਹਿਕ ਰਿਹੈ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਕਿਉਂ... ਕਿਉਂ... ਕਿਉਂ???

ਟੀਚਰ : ਸ਼ਾਇਦ ਲੋਕ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਬੜ੍ਹਕ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ!!

ਇਕ ਪਾਤਰ : ਕੀ ਅੱਜ ਆਪਾਂ ਮਿਲਕੇ “ਸਰਹੰਦ” ਫਤਹਿ ਕਰ
ਸਕਦੇ?
ਸਾਰੇ : ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—
ਦੂਜਾ ਪਾਤਰ : ਕੀ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਦਰਿਆ ਚਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਹਾਂ?
ਸਾਰੇ : ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—
ਤੀਜਾ ਪਾਤਰ : ਕੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਰਾਹ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?
ਸਾਰੇ : ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—
ਚੌਥਾ ਪਾਤਰ : ਕੀ ਤਸਕਰਾਂ ਦਾ ਚਲਨ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?
ਸਾਰੇ : ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—
ਪੰਜਵਾਂ ਪਾਤਰ : ਜੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੱਜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲੋ :

ਬੋਲੋ ਸੋ ਨਿਹਾਲ
ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ
ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ
ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ
ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ

... ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਨਾਅਰੇ ਉਭਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ
ਹਨ...

ਇਕ ਪਾਤਰ : ਆਵੇ ਫਿਰ ਕੋਈ
ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ : ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਆਵੇ
ਪੰਜ ਤੀਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਿਆਵੇ
ਨਾਲ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਸਾਥ ਲਿਆਵੇ
ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਫਿਰ ਚੋਟ ਲਗਾਵੇ
ਪੰਜਾਬ ਬਚਾਵੇ ਦੇਸ਼ ਬਚਾਵੇ...
ਦੂਜਾ ਪਾਤਰ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

ਆਉ... ਆਪਾਂ ਹੀ... ਬੰਦੇ ਬਣ ਜਾਈਏ
ਮਹਾਂ ਨਾਇਕ ਕੋਈ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ
ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾਈਏ
ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ ਬਚਾਈਏ,
ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਬਚਾਈਏ
ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ : (ਵਾਰ ਵਾਰ ਪਰਦਾ ਡਿੱਗਣ ਤੱਕ)
ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ ਬਚਾਈਏ,
ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਬਚਾਈਏ

ਫੇਡ-ਆਊਟ

ਖਤਮ